

Dziennik Urzędowy

L 357

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

28 grudnia 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1269/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 585/2012 nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących m.in. z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1270/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do terminów przeglądu decyzji w sprawie specjalnego wsparcia na rok 2012 w Portugalii, od rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 w odniesieniu do terminu zgłaszania takiego przeglądu oraz w odniesieniu do warunków stosowanych do określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi oraz od rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do informacji zawartych we wniosku o przyznanie pomocy 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1271/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. wprowadzające odstępstwa od niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do możliwości składania wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemu płatności jednolitych na 2012 r. oraz przyznawania uprawnień do płatności lub zwiększenia ich wartości jednostkowej, z rezerwy krajowej w 2012 r., w odniesieniu do treści pojedynczego wniosku, od przepisów rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 w odniesieniu do zgłaszania uprawnień do płatności w 2012 r. oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do weryfikacji warunków kwalifikowalności przed dokonaniem płatności oraz daty, z którą działki te muszą być w posiadaniu rolników 10

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady 2012/835/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. dotycząca przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/96/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa 13

2012/836/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.34440 (12/C) przyznanej przez Wielkie Księstwo Luksemburga dotyczącej sprzedaży Dexia BIL (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 5264) ⁽¹⁾ 15

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1269/2012

z dnia 21 grudnia 2012 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 585/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących m.in. z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 oraz art. 11 ust. 3, 5 i 6,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) W następstwie dochodzenia („dochodzenie pierwotne”) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 954/2006⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy. Środki przyjęły formę cła antydumpingowego *ad valorem* wynoszącego 24,1 % nałożonego na przywóz pochodzący od indywidualnie wskazanych producentów eksportujących w Rosji, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 35,8 % na przywóz od wszystkich innych przedsiębiorstw w Rosji. Ostateczne cło antydumpingowe nałożone na grupę objętą obecnym dochodzeniem przeglądownym – OAO TMK („grupa TMK” lub „wnioskodawca”), w której skład wchodzi OAO Volzhsky Pipe Plant, OAO Taganrog Metallurgical Works, OAO Sinarsky Pipe Plant oraz OAO Seversky Tube Works, wynosiło 35,8 %, tj. było ono cłem rezydualnym.

- (2) W następstwie wszczęcia przeglądu okresowego, o który wystąpiła grupa TMK zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego („dochodzenie przeglądowne”), Rada zmieniła, rozporządzeniem (WE) nr 812/2008⁽³⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, wobec grupy TMK na 27,2 %.
- (3) W następstwie przeglądu wygaśnięcia („dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia”) Rada utrzymała, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 585/2012⁽⁴⁾, środki wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 954/2006 względem przywozu rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub ze stali, pochodzących z Rosji i Ukrainy.
- (4) W związku z tym obowiązującymi środkami są środki wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 585/2012. Grupa TMK, w której skład wchodzi OAO Volzhsky Pipe Plant, OAO Taganrog Metallurgical Works, OAO Sinarsky Pipe Plant oraz OAO Seversky Tube Works, podlega cłu antydumpingowemu w wysokości 27,2 %.

1.2. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (5) W dniu 14 października 2011 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu”)⁽⁵⁾ wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub ze stali, pochodzących z Rosji.
- (6) Przegląd ten, którego zakres ograniczony jest do zbadania dumpingu, został wszczęty po złożeniu uzasadnionego wniosku przez grupę TMK. Wnioskodawca przedstawił we wniosku dowody *prima facie* świadczące o tym, iż utrzymywanie środków na dotychczasowym poziomie nie jest już konieczne do zrównoważenia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 220 z 15.8.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 174 z 4.7.2012, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 303 z 14.10.2011, s. 11.

1.3. Zainteresowane strony

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę, władze państwa wywozu oraz przemysł unijny o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (8) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała kwestionariusz do wnioskodawcy, który udzielił odpowiedzi w wyznaczonym terminie.
- (9) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów określenia poziomu dumpingu. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzono na terenie wnioskodawcy i jego powiązanych przedsiębiorstw handlowych – ZAO TMK Trade House (Moskwa), TMK Warehouse Complex LLC (Lytkaryno), TMK Europe GmbH (Kolonja), TMK Italia s.r.l. (Lecco) i TMK Global SA (Genewa).

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (10) Dochodzenie w sprawie poziomu dumpingu obejmowało okres od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (11) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak produkt zdefiniowany w rozporządzeniu (UE) nr 585/2012, którym wprowadzono obecnie obowiązujące środki, tzn. są to rury i przewody bez szwu (*seamless pipes and tubes* – SPT) z żelaza lub stali o okrągłym przekroju poprzecznym, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm, w których wartość ekwiwalentu węgla (*Carbon Equivalent Value* – CEV) nie przekracza 0,86 zgodnie ze wzorem oraz analizą chemiczną Międzynarodowego Instytutu Spawalnictwa⁽¹⁾, obecnie objęte kodami CN ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 oraz ex 7304 59 93, pochodzące z Rosji („produkt objęty postępowaniem”).

2.2. Produkt podobny

- (12) Zgodnie z tym, co wskazano w dochodzeniu pierwotnym oraz w dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia, również w toku obecnego dochodzenia potwierdzono, że produkt wytwarzany w Rosji i wywożony do Unii, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Rosji oraz produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez producentów unijnych mają takie same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz końcowe zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ CEV określa się zgodnie ze sprawozdaniem technicznym z 1967 r., dok. IIW IX-555-67, opublikowanym przez Międzynarodowy Instytut Spawalnictwa.

3. DUMPING

3.1. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

3.1.1. Wartość normalna

- (13) Sprzedaż na rynku krajowym dokonywana była poprzez przedsiębiorstwa powiązane – ZAO TMK Trade House i TMK Warehouse, które następnie odsprzedawały produkt objęty postępowaniem niezależnym klientom w Rosji.
- (14) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w pierwszej kolejności zbadano, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego dokonywana przez każdego producenta eksportującego na rynku krajowym na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością jego sprzedaży eksportowej do Unii, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii. W wyniku badania ustalono, że sprzedaż krajowa była reprezentatywna w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących.
- (15) Zbadano następnie, czy każdy typ produktu podobnego sprzedawany przez producentów eksportujących na ich rynku krajowym był wystarczająco reprezentatywny do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego typu produktu uznawana była za wystarczająco reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży danego typu produktu na rzecz klientów niezależnych dokonana na rynku krajowym przez wnioskodawcę w ODP wynosiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego typu produktu wywożonego do Unii.
- (16) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zbadano następnie, czy sprzedaż krajowa każdego typu produktu, który był sprzedawany w ilościach reprezentatywnych, mogła być uznana za sprzedaż dokonaną w zwykłym obrocie handlowym. Badanie to przeprowadzono poprzez ustalenie odsetka krajowej sprzedaży z zyskiem każdego wywożonego typu produktu objętego postępowaniem na rzecz klientów niezależnych na rynku krajowym w ODP.
- (17) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży danego typu produktu na rynku krajowym dokonano powyżej kosztów, a średnia ważona cena sprzedaży danego typu była równa jednostkowemu kosztowi produkcji lub od niego wyższa, wartość normalną dla każdego typu produktu obliczono jako średnią ważoną rzeczywistych cen krajowych całej sprzedaży rozpatrywanego typu, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem.
- (18) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego typu produktu z zyskiem stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży danego typu lub gdy średnia ważona ceny danego typu była niższa niż jednostkowy koszt produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona ceny wyłącznie w krajowej sprzedaży z zyskiem dla danego typu w ODP.
- (19) Wartość normalna dla niereprezentatywnych typów (tj. tych, których sprzedaż na rynku krajowym stanowiła

- mniej niż 5 % sprzedaży eksportowej do Unii lub które nie były w ogóle sprzedawane na rynku krajowym) została obliczona na podstawie kosztu wytworzenia przypadającego na typ produktu, powiększonego o koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz o zyski. W przypadku istniejącej sprzedaży krajowej wykorzystano zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym w podziale na typy produktu objętego postępowaniem. W przypadku braku sprzedaży krajowej zastosowano średni zysk ze sprzedaży.
- (20) W odniesieniu do kosztów produkcji, w szczególności do kosztów energii, jeśli chodzi o gaz, zbadano, czy ceny gazu płacone przez producentów eksportujących odzwierciedlały wystarczająco koszty związane z produkcją i dystrybucją gazu.
- (21) Ustalono, że cena gazu na rynku krajowym płacona przez producentów eksportujących wynosiła około jednej trzeciej ceny eksportowej gazu ziemnego z Rosji. W tej kwestii wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Rosji są cenami regulowanymi i znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego. Dlatego też, ponieważ koszty gazu nie zostały odpowiednio odzwierciedlone w dokumentacji księgowej producentów eksportujących zgodnie z art. 2 ust. 5, konieczne było ich odpowiednie dostosowanie. Wobec braku wystarczająco reprezentatywnych i niezniekształconych cen gazu na rosyjskim rynku krajowym uznano za właściwe dokonanie dostosowania, zgodnie z art. 2 ust. 5, na podstawie informacji pochodzących z innych reprezentatywnych rynków. Dostosowana cena oparta została na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej (Waidhaus), dostosowanej w odniesieniu do lokalnych kosztów dystrybucji. Waidhaus jako główny punkt sprzedaży gazu rosyjskiego do UE, będącej największym rynkiem zbytu gazu rosyjskiego, na którym ceny odpowiednio odzwierciedlają koszty, może być uznany za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (22) Po ujawnieniu ustaleń grupa TMK twierdziła, że dostosowanie ceny gazu było niezgodne z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego oraz pkt 2.2.1.1 Porozumienia antydumpingowego WTO. Jak wspomniano w motywie 21, ustalono, że cena gazu na rynku krajowym płacona przez grupę TMK wynosiła około jednej trzeciej ceny eksportowej gazu ziemnego z Rosji. Dlatego też, ponieważ koszty gazu nie zostały odpowiednio odzwierciedlone w dokumentacji księgowej producentów eksportujących zgodnie z art. 2 ust. 5, konieczne było ich odpowiednie dostosowanie. Argument grupy TMK został uznany za nieuzasadniony i w związku z tym – z uwagi na brak jakichkolwiek dowodów – został on odrzucony.
- ### 3.1.2. Cena eksportowa
- (23) Należy zauważyć, że pewne ilości wywozowe produktu objętego postępowaniem nie zostały zgłoszone przez grupę TMK, gdyż była ona zdania, że te SPT nie są objęte zakresem dochodzenia. Podczas wizyt weryfikacyjnych na miejscu przedstawiono służbom Komisji próbki w postaci przekrojów poprzecznych produktu, który rzekomo nie jest objęty zakresem definicji produktu, i to przed i po jego dalszym przetworzeniu, co nie może jednak być traktowane jako rozstrzygający dowód.
- (24) Po zbadaniu tej kwestii stwierdzono, że omawiane SPT wchodzi w zakres definicji produktu. Odpowiednie transakcje wywozowe zostały zatem uwzględnione przy obliczaniu dumpingu.
- (25) Podczas spotkania wyjaśniającego w dniu 9 listopada 2012 r., któremu przewodniczył rzecznik praw stron, grupa TMK oświadczyła, że chciałyby przede wszystkim odnieść się do kwestii klasyfikacji w dokumencie zawierającym ustalenia, która jej zdaniem była przyczyną podniesienia marginesu dumpingu dotyczącego tej grupy z poziomu ok. 13–14 %. Grupa TMK wyraziła pewne zdziwienie faktem, że produkty te zostały uznane za wchodzące w zakres dochodzenia, i podkreśliła ponownie, że wspomniane wywiezione ilości nie zostały zgłoszone, gdyż produkty te są „tulejami rurowymi” (zwanymi również „profilami drążonymi”), a nie rurami, i w związku z tym jej zdaniem nie wchodzi one w zakres definicji produktu. Grupa wskazała ponadto, że kwestia ta została w istocie bardzo pobieżnie poruszona przez służby Komisji podczas wizyty weryfikacyjnej. W tym względzie należy zauważyć, że grupa TMK w informacji przekazanej w dniu 31 sierpnia 2012 r. sama stwierdziła, że „kwestia tego, czy »profile drążone« objęte kodem CN 7304 59 10 powinny wchodzić w zakres dochodzenia, została obszernie omówiona w ramach dochodzenia”. W istocie zarówno Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej („ESTA”), jak i grupa TMK miały wystarczająco dużo okazji do wyrażenia swojej opinii w tej kwestii. Ponadto należy zauważyć, że służby Komisji poprosiły importerów powiązanych z TMK o wypełnienie załącznika do formularza i sprawdziły uzyskane dane podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu w celu zebrania wszystkich istotnych informacji. Stwierdzenie, że kwestia ta została przez służby Komisji podczas dochodzenia potraktowana „bardzo pobieżnie” i że uznano, iż produkty te wchodzi w zakres definicji produktu, było błędne i w związku z tym zostało ono odrzucone.
- (26) Grupa TMK wskazała ponadto, że włączenie tych ilości wywozowych było niezgodne z prawem i nieuzasadnione, gdyż służby Komisji nie mogły udowodnić, że rury nie były „nieobrobione”, a więc wniosek, że te „tuleje rurowe” były „półproduktem” (lub produktem częściowo obrobionym), jest nieuzasadniony.
- (27) Po pierwsze, należy przypomnieć, że produkty objęte kodami CN 7304 39 10 oraz 7304 59 10 to „rury, przewody rurowe i profile drążone”, bez szwu, żelazne (inne niż żeliwne) lub ze stali, „nieobrobione, proste i o jednolitej grubości ścianki, wyłącznie do stosowania do produkcji rur i przewodów rurowych o innych przekrojach poprzecznych i grubościach ścianki”. W notach wyjaśniających do podpozycji 7304 39 10 oraz 7304 59 10 stwierdza się, że obejmują one „bezszwowe rury stalowe, otrzymywane zwykle metodą przebijania (kucia) i walcowania na gorąco lub metodą przebijania i ciągnięcia na gorąco; są one zwykle nazywane »półfabrykatami«. Przeznaczone są do przerobienia na rury

o innych kształtach i grubości ścianki, z bardziej obniżonymi tolerancjami wymiarów. Są one prezentowane ze zgrubnie obciętymi końcami i stępionymi ostrymi krawędziami, ale nie są wykończone w inny sposób. Ich zewnętrzne i wewnętrzne powierzchnie są chropowate i z nieusuniętą zgorzeliną. Nie są one naoliwione, powleczone cynkiem lub pomalowane". Po rozpatrzeniu argumentów przedstawionych przez grupę TMK i przez ESTA uznaje się, że na podstawie różnych dokumentów zebranych podczas wizyt weryfikacyjnych na miejscu (zamówienia i specyfikacje od klientów, umowy między przedsiębiorstwami, faktury wystawione przez powiązanych importerów, opis normy ISO 9809-1) rury te są faktycznie „półproduktami”, gdyż muszą one odpowiadać pewnym wymogom i specyfikacjom, takim jak „wysokiej jakości rury ze stali nierdzewnej wytwarzane na gorąco do produkcji cylindrów, ze stali typu 34CrMo4 zgodnie z UNI EN 10083-1 i DIN 1629, »wyżarzone surowe« i »stępione na końcach«, o wymiarach odpowiadających wymiarom podanym w zamówieniu”. Ponadto także inne wymogi wyszczególnione w zamówieniach od klientów i specyfikacjach, takie jak „ultradźwiękowe wykrywanie ewentualnych wad, badanie grubości, geometrii i prostości”, wskazują na dalszą obróbkę tych przewodów rurowych, co w przypadku tzw. „profilu drążonych” nie ma miejsca.

- (28) Grupa TMK twierdziła, że cechy, takie jak „wyżarzone surowe” i „stępione na końcach” nie należą do kryteriów wymienionych w tekście właściwego kodu CN ani not wyjaśniających, na podstawie których określa się, czy rura jest „nieobrobiona”. W tym względzie należy zauważyć, że teksty pozycji oraz odpowiednich not wyjaśniających nie zawsze zawierają wyczerpujący wykaz cech produktów objętych danym kodem. W odniesieniu do produktów, takich jak przedmiotowe, które dzielą właściwości z różnymi rodzajami towarów, klasyfikacja odbywa się według najważniejszych cech wwożonych towarów. A zatem mimo iż cechy te nie znajdują się wśród kryteriów wyszczególnionych w tekście właściwych kodów CN i not wyjaśniających, są one jednak nadal istotnymi elementami w celu ustalenia, czy dany rodzaj produktu może zostać uznany za „nieobrobiony” i w związku z tym czy powinien być objęty kodem 7304 39 10 oraz 7304 59 10.
- (29) Grupa TMK twierdziła ponadto, że rury te nie były wyżarzone, gdyż nie były one poddawane obróbce cieplnej, jak wynika to z atestu składu chemicznego i właściwości mechanicznych. W tym względzie należy zauważyć, że specyfikacje zamówień od klientów zawierają sprzeczne informacje, gdyż wspomina się w nich o obróbce cieplnej produktu. Odniesienie do tych specyfikacji zamówień znajduje się w innych dokumentach, takich jak oświadczenie producenta wydane przez grupę TMK oraz specyfikacja do umowy podpisanej przez grupę TMK i niepowiązanej z nią klienta.
- (30) Komisja stwierdziła ponadto, że we wspomnianych wyżej umowach między przedsiębiorstwami, które grupa TMK przedstawiła podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu, produkty te były początkowo klasyfikowane w ramach innego kodu CN (objętego środkami), a następnie (również w trakcie ODP) ich klasyfikacja została zmieniona na inny kod, który nie jest objęty środkami, mimo iż – zgodnie z dostępnymi informacjami – w zamówieniach

od klientów i specyfikacjach produktów nie nastąpiły żadne zmiany. Grupa TMK argumentowała, że ta zmiana kodu CN jest bez znaczenia, gdyż zgodnie z obowiązującymi zasadami klasyfikacji celnej istotne są tylko obiektywne cechy towarów w chwili ich wwozu do Unii. Obiektywne cechy towarów w chwili ich wwozu do Unii są co prawda ważnym elementem, jednak grupa TMK nie zaprzecza, że klasyfikowała te rodzaje produktów w ramach kodów objętych zakresem środków, zanim zmieniła tę klasyfikację, mimo iż nie zmieniła się specyfikacja produktów. Jest to jeden z elementów, na podstawie których wyciągnięto wniosek, że przedmiotowe rodzaje produktów są objęte zakresem definicji produktu.

- (31) Należy również zauważyć, że w specyfikacjach zamówień od klientów niepowiązanych mowa jest jednoznacznie o „półproduktach”, a nie o „tulejach rurowych” ani „profilach drążonych”. W tej ostatniej kwestii grupa TMK argumentowała, że dla celów klasyfikacji celnej jest całkowicie bez znaczenia, jakimi słowami nabywca opisuje produkt. W odpowiedzi na tę argumentację należy stwierdzić, że opis produktu przez nabywcę ma pewną wartość w tym sensie, że nabywca w chwili zamówienia najwyraźniej wie, jakie wymogi stawia wobec produktu. W związku z tym twierdzenie, jakoby opis nabywcy był „całkowicie bez znaczenia”, jest wątpliwe.
- (32) Podsumowując, należy stwierdzić, że będące półproduktem przewody rurowe bez szwu wytwarzane na gorąco, nabywane na potrzeby produkcji takich cylindrów, muszą odpowiadać bardzo szczegółowym wymogom technicznym, jakościowym i wymiarowym. Cechy te jednoznacznie nie odpowiadają pojęciu „nieobrobione” zawartemu w notach wyjaśniających do kodów CN 7304 39 10 oraz 7304 59 10, a zatem uwagi przedstawione przez grupę TMK w odniesieniu do rzekomej błędnej interpretacji terminu „nieobrobione” przez Komisję należało odrzucić.
- (33) Wbrew kilku wcześniejszym oświadczeniom grupa TMK twierdziła również, że przedmiotowe produkty sprzedawane klientom niepowiązanym nie były przeznaczone tylko i wyłącznie do jednego zastosowania, tj. produkcji cylindrów, lecz mogły być również przekształcane w tzw. „rury precyzyjne”. Według grupy TMK niepowiązany klient przekształcał najpierw te tuleje rurowe w rury walcowane na zimno (lub rury precyzyjne), by je następnie przetworzyć w cylindry gazowe. Należy zauważyć, że twierdzenie to jest sprzeczne zarówno ze wcześniejszymi oświadczeniami grupy TMK, jak i z tym, co wynika z dokumentów zebranych podczas wizyt weryfikacyjnych. Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że to dodatkowe twierdzenie było nowe, zostało przedstawione na późniejszym etapie dochodzenia i nie zostało poparte dowodami. Ponadto grupa TMK przedłożyła dowody, z których rzekomo wynika, jakoby nabywca niezależny również sprzedawał rury precyzyjne. Poza tym, że dowody te zostały przedłożone na bardzo późnym etapie dochodzenia, należy również zauważyć, że dowody te dotyczą okresu długo po zakończeniu ODP i że w dokumentach tych jest mowa o ewentualnej sprzedaży wszelkich rodzajów (lub sekcji) produktów (rur) walcowanych na zimno. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

- (34) Większość wywozu produktu objętego postępowaniem przez producentów eksportujących do Unii była dokonywana na rzecz niezależnych klientów w Unii za pośrednictwem dwóch powiązanych przedsiębiorstw handlowych, tj. TMK Europe GmbH z siedzibą w Niemczech i TMK Italia s.r.l. z siedzibą we Włoszech. Cenę eksportową w odniesieniu do wyżej wymienionego wywozu ustalono na podstawie ceny eksportowej faktycznie zapłaconej lub należnej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie ceny odsprzedaży faktycznie zapłaconej lub należnej przedsiębiorstwu powiązanemu przez pierwszego niezależnego nabywcę w Unii podczas ODP, skorygowanej o koszty poniesione od momentu przywozu towaru do chwili jego odsprzedaży i o marżę zysku.
- (35) Pewne niewielkie ilości wywieziono bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii. Cenę eksportową tych dostaw określono zatem na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- ### 3.1.3. Porównanie
- (36) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową producentów eksportujących zostało dokonane na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie wartości normalnej z ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie korekt, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie wprowadzono korekty dotyczące opakowania, kosztów transportu, kosztów kredytu i cel antydumpingowych.
- (37) Grupa TMK złożyła wniosek, by wzięto pod uwagę niektóre cechy dotyczące gatunku stali, rodzaju gwintowania i powlekania rur i przewodów bez szwu, tak by zapewnić rzetelne porównanie między SPT sprzedawanymi na rynku krajowym, a tymi przeznaczonymi na wywóz.
- (38) Zdaniem Komitetu Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej („ESTA”) wszelkie wnioski o zmianę definicji produktu lub metodyki stosowanej w dochodzeniu pierwotnym lub późniejszym dochodzeniu przeglądowym stanowią naruszenie art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego i nie powinny być uwzględniane.
- (39) W tym względzie dochodzenie wykazało, że wniosek złożony przez grupę TMK nie narusza definicji produktu, lecz umożliwia określenie dodatkowych cech, które zapewniają rzetelne porównanie rur i przewodów stalowych bez szwu posiadających te same cechy. Ponadto stwierdzono, że te dodatkowe cechy wpływają na ceny i ich porównywalność.
- (40) Na podstawie powyższego uznano, że wniosek był uzasadniony, i w związku z tym wyżej wymienione cechy zostały wzięte pod uwagę.
- (41) Grupa TMK twierdziła, że zgodnie z art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego przy konstruowaniu ceny eksportowej nie powinno się odejmować cel zapłaconych w ramach transakcji typu DDP („dostarczone, cło opłacone”). Twierdzi ona, że w porównaniu z ostatnim pełnym 12-miesięcznym okresem przed nałożeniem cel antydumpingowych na dokonywane przez TMK wywozy rur i przewodów bez szwu do Unii (1 lipca 2005 r. – 30 czerwca 2006 r. lub „okres odniesienia”) kwoty cel były należycie odzwierciedlone w cenach pobieranych podczas ODP i dalszych cenach sprzedaży w Unii.
- (42) W tym względzie ustalono jednak, że ceny DDP pobierane od pierwszych niepowiązanych klientów nie pokrywały kosztów, nie wspominając już o cłach antydumpingowych; tj. transakcje te generowały ogólnie straty. Ponadto stwierdzono, że mimo iż ceny produktów podobnych zwiększyły się od okresu odniesienia o ok. 30 %, ceny surowców, które stanowią średnio ponad 50 % kosztów produkcji, wzrosły w tym samym okresie o ponad 70 %. Na podstawie powyższych ustaleń uznano, iż nie zostały przedstawione dowody wskazujące na to, by przedmiotowe cła były należycie odzwierciedlone w pobieranych cenach.
- (43) Należy również zauważyć, że nawet gdyby przyjąć, iż cła te są odzwierciedlone w dalszych cenach sprzedaży (*quod non*), art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego zawiera wymóg, by cła te były odzwierciedlone zarówno w cenach odsprzedaży, jak i dalszych cenach sprzedaży.
- (44) Po ujawnieniu ustaleń grupa TMK nadal podtrzymywała zastrzeżenia co do odjęcia cel od cen eksportowych i twierdziła ponadto, że dokonane dostosowanie kosztów gazu prowadzi co prawda do strat, ale jej zdaniem raczej niewielkich; nie przedstawiła jednak na to dowodów. Grupa TMK podtrzymywała swoje stanowisko, że założenie, iż ceny eksportowe *ex-works* powinny kształtować się powyżej kosztów produkcji, jest błędne z prawnego punktu widzenia, i podkreśliła, że kwestią do zbadania jest jedynie to, czy zapłacone cła antydumpingowe były należycie odzwierciedlone w cenach odsprzedaży pobieranych przez klientów niepowiązanych, dokonujących zakupu na bazie cen DDP. Ponieważ ceny DDP pobierane od pierwszych niepowiązanych klientów nie pokrywały jednak kosztów, nie wspominając już o cłach antydumpingowych, nawet bez uwzględnienia dostosowania cen gazu, a ceny surowców, które stanowią średnio ponad 50 % kosztów produkcji, wzrosły w tym samym okresie o ponad 70 %, jak wspomniano w motywie 42 powyżej, uznaje się, że grupa TMK nie przedłożyła niezbitych dowodów na to, że cła są należycie odzwierciedlone w pobieranych cenach ani dalszych cenach sprzedaży.
- (45) W związku z powyższym wniosek należało odrzucić.
- ### 3.1.4. Margines dumpingu
- (46) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnia ważona wartość normalna została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową każdego typu produktu na podstawie ceny *ex-works* osobno dla każdego z przedsiębiorstw eksportujących. Ustalono jeden wspólny margines dumpingu dla grupy TMK poprzez obliczenie jednej średniej ważonej stawki dumpingu dla producentów eksportujących w ramach grupy TMK.

- (47) Na tej podstawie margines dumpingu wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem wyniósł 29,6 %. Po ujawnieniu ustaleń grupa TMK wskazała na kilka błędów pisarskich w obliczeniach dumpingu w odniesieniu do jej dwóch jednostek produkcyjnych. Po skorygowaniu tych błędów pisarskich średni ważony margines dumpingu dla grupy TMK wynosi nie 29,6 %, a 28,7 %.
- (48) Należy zauważyć, że ten margines dumpingu jest, wbrew dowodom *prima facie* przedstawionym we wniosku o wszczęcie dochodzenia przeglądowego, wyższy niż cło stosowane w odniesieniu do przywozów dokonywanych przez grupę TMK. Wzrost wynika z szeregu czynników. Po pierwsze, dowody przedstawione we wniosku o wszczęcie dochodzenia przeglądowego odnoszą się wyłącznie do niektórych transakcji jednego z trzech producentów eksportujących. Stwierdzono, że niektóre z tych transakcji nie odnosiły się do produktu objętego postępowaniem. Po drugie, w toku dochodzenia, jak wspomniano w motywie 23 powyżej, niektóre transakcje wywozowe dotyczące produktu objętego postępowaniem nie zostały zgłoszone przez grupę. I wreszcie, wniosek grupy w odniesieniu do uznania cła jako koszt (zob. motywy 41–45) został odrzucony. Połączenie tych elementów, wraz z innymi elementami zweryfikowanymi w trakcie dochodzenia, spowodowało zwiększenie marginesu dumpingu.

4. TRWAŁY CHARAKTER ZMIENIONYCH OKOLICZNOŚCI

- (49) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy zmianę okoliczności w zakresie dumpingu można w sposób uzasadniony uznać za trwałą.
- (50) Grupa TMK wskazała w swoim wniosku o wszczęcie dochodzenia przeglądowego na to, iż istnieją zmienione okoliczności o trwałym charakterze, gdyż dokonała ona znaczących zmian w swojej strukturze wewnętrznej i zasadniczych udoskonalień w swoim wyposażeniu produkcyjnym, co ma bezpośredni wpływ na strukturę kosztów.
- (51) Dochodzenie wykazało, że grupa TMK faktycznie dokonała znaczących inwestycji, które doprowadziły do zwiększenia efektywności i poprawy zdolności produkcyjnej. Biorąc jednak pod uwagę wzrost cen surowców i zmianę asortymentu produktów w kierunku produktów o większej wartości dodanej, nie można było stwierdzić zmniejszenia kosztów produkcji. Uznano, że udoskonalenia, o których mowa w motywie 50, mają charakter

strukturalny i że jest mało prawdopodobne, by zmieniły się one w najbliższej przyszłości.

- (52) Ponadto zbadano również zmiany cen eksportowych w wywozie do państw spoza UE podczas ODP oraz w wywozie do UE po ODP. Stwierdzono, że wywóz identycznych produktów do państw spoza UE odbywał się po cenach na poziomie porównywalnym do cen sprzedaży eksportowej do UE w tym samym okresie. W odniesieniu do okresu po ODP stwierdzono, że wywóz ten odbywał się w oparciu o nieco wyższe ceny niż podczas ODP, co jest zgodne z międzynarodowymi trendami zmian poziomu cen. Nic zatem nie wskazuje na to, by ceny eksportowe ulegały znacznym wahaniom w przewidywalnej przyszłości.

5. ZMIANA ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

- (53) W świetle wyników dochodzenia uznaje się za stosowne zmienić stawkę cła antydumpingowego, jaka ma zastosowanie do przywozu produktu grupy TMK objętego postępowaniem, na 28,7 %. Zmienioną stawkę cła antydumpingowego należy ustanowić na poziomie wykazanego marginesu dumpingu, ponieważ jest on niższy od marginesu szkody określonego w ramach pierwotnego dochodzenia.
- (54) Zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierza się zalecić zmianę rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 585/2012; umożliwiono im także przedstawienie swoich uwag.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wpis dotyczący OAO Volzhsky Pipe Plant,

OAO Taganrog Metallurgical Works, OAO Sinarsky Pipe Plant oraz OAO Seversky Tube Works w tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 585/2012 otrzymuje brzmienie:

„OAO Volzhsky Pipe Plant, OAO Taganrog Metallurgical Works, OAO Sinarsky Pipe Plant oraz OAO Seversky Tube Works	28,7 %	A859”
--	--------	-------

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1270/2012

z dnia 21 grudnia 2012 r.

wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do terminów przeglądu decyzji w sprawie specjalnego wsparcia na rok 2012 w Portugalii, od rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 w odniesieniu do terminu zgłaszania takiego przeglądu oraz w odniesieniu do warunków stosowanych do określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi oraz od rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do informacji zawartych we wniosku o przyznanie pomocy

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾, w szczególności jego art. 142 lit. c) l) i r),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Portugalia powiadomiła Komisję o pogorszeniu sytuacji rolników w portugalskim sektorze mleczarskim w 2012 r. Pogorszenie to jest wynikiem zarówno ciągłego wzrostu cen paszy, spowodowanego połączonym efektem niekorzystnych warunków klimatycznych dotyczących niektórych z największych unijnych i światowych dostawców ziarna, jak i spadku cen wynikającego ze zmniejszenia popytu wewnętrznego w kontekście kryzysu gospodarczego, jaki dotyka Portugalie. Wzrost cen paszy, które stanowią istotną część kosztów produkcji, miał natychmiastowe skutki dla portugalskiego sektora mleczarskiego, w szczególności poprzez zaniżenie marży i postawienie gospodarstw w trudnej sytuacji finansowej pod koniec roku 2012. Doprowadziło to do sytuacji kryzysowej w sektorze mleczarskim i stało się źródłem poważnych praktycznych i specyficznych problemów dla rolników hodujących krowy mleczne, czego nie można było przewidzieć w czasie, kiedy decyzje na rok 2012 w sprawie wsparcia zgodnie z art. 68 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 mogły być poddane przeglądowi zgodnie z art. 68 ust. 8 tego rozporządzenia.
- (2) Portugalia pragnie zwiększyć poziom przewidzianego wsparcia w ramach specjalnego środka wsparcia sektora mleczarskiego, wdrażanego obecnie na mocy art. 68 ust.

1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w celu udzielenia pomocy zainteresowanym rolnikom w stawieniu czoła tej sytuacji w perspektywie krótkoterminowej. Portugalia zwróciła się zatem z wnioskiem, by zezwolić jej na dokonanie przeglądu jej decyzji w sprawie wdrożenia specjalnego wsparcia na 2012 r. w celu wprowadzenia wsparcia udzielanego na podstawie art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zamiast wsparcia aktualnie wdrażanego na podstawie art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) tego rozporządzenia. Portugalia zamierza wykorzystać uzyskane w ten sposób dostępne kwoty na zwiększenie poziomu wsparcia dla rolników produkujących mleko w ramach środka wdrażanego na podstawie art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

- (3) W związku z tym oraz uwzględniając fakt, że przegląd decyzji w sprawie wdrożenia specjalnego wsparcia na rok 2012 nie jest już możliwy na podstawie art. 68 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, należy wprowadzić odstępstwo od tego przepisu, aby pozwolić Portugalii na zmianę wdrożonego na ten rok programu.
- (4) Z tego samego powodu należy wprowadzić odstępstwo od terminu ustanowionego w art. 50 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009 ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009⁽²⁾ w odniesieniu do powiadamiania Komisji o takim przeglądzie.
- (5) Zgodnie z art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1120/2009, art. 27 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)⁽³⁾ stosuje się odpowiednio do wsparcia na podstawie art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Artykuł 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006, w związku z załącznikiem IV do tego rozporządzenia, ustanawia kryteria określania prognozy zagrożenia w odniesieniu do gospodarskich ras lokalnych, pochodzących z danego obszaru, których hodowla jest zagrożona.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 19.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 15.

(6) Zdaniem Portugalii obserwuje się zmniejszenie populacji bydła ras „Alentejena” i „Mertolenga”, owiec ras „Serra de Estrela” i „Churros” oraz kóz rasy „Serrana” z powodu coraz silniejszej tendencji do krzyżowania lub zastępowania ras lokalnych rasami egzotycznymi, przez co ich hodowla staje się zagrożona. Jednakże wzięwszy pod uwagę ich wielką zdolność przystosowywania się do otoczenia bez powodowania nadmiernej presji na zasoby naturalne, te rasy lokalne są częścią systemu gospodarowania i wypasania o wysokiej wartości przyrodniczej. Do celów przyznania wsparcia na podstawie art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w celu utrzymania populacji tych zwierząt na poziomie wystarczającym do zachowania ich dziedzictwa genetycznego, przy jednoczesnej ochronie uzasadnionych oczekiwań rolników, którzy złożyli wniosek o przyznanie pomocy na rok 2012 na podstawie art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i), należy wprowadzić odstępstwo od art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 w odniesieniu do określenia progu zagrożenia dla gospodarskich ras lokalnych, pochodzących z danego obszaru, których hodowla jest zagrożona.

(7) Zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. a) i e) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina⁽¹⁾ pojedynczy wniosek zawiera wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, w szczególności wskazanie systemu lub systemów pomocy, których dotyczy wniosek, oraz oświadczenie rolnika, że jest świadomy warunków przedmiotowych systemów pomocy.

(8) Wzięwszy pod uwagę, że specjalne wsparcie na podstawie art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 składa się z kilku środków, które różnią się warunkami kwalifikowalności, rolnicy muszą wskazać w pojedynczym wniosku określony środek, o przydzielenie którego wnioskuje. Aby rozwiązać problemy w sektorze mleczarskim jeszcze w 2012 r., Portugalia zamierza traktować wnioski złożone w roku kalendarzowym 2012 o udzielenie wsparcia na podstawie art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 jako wnioski o udzielenie planowanego wsparcia na podstawie art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) tego rozporządzenia w odniesieniu do tego samego roku kalendarzowego, uwzględniając uzasadnione oczekiwania zainteresowanych rolników. Z tego względu należy wprowadzić odstępstwo od art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

(9) Ponieważ odstępstwo dotyczy roku 2012, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 73/2009

Na zasadzie odstępstwa od art. 68 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, Portugalia może do dnia [dzień następujący po dniu opublikowania w Dz.U., Urząd Publikacji proszony jest o wpisanie daty] dokonać przeglądu decyzji podjętej zgodnie z art. 69 ust. 1 tego rozporządzenia i zmienić, ze skutkiem dla roku 2012, specjalne wsparcie przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 1120/2009

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 50 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009, Portugalia powiadamia Komisję w terminie do dnia [piątego dnia roboczego po dniu opublikowania w Dz.U., Urząd Publikacji proszony jest o wpisanie daty] o specjalnym środku wsparcia, który zamierza stosować na podstawie art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1120/2009, próg, o którym mowa w art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006, nie obowiązuje dla roku 2012 w odniesieniu do wsparcia udzielanego na podstawie art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 dla bydła ras „Alentejena” i „Mertolenga”, owiec ras „Serra de Estrela” i „Churros” oraz kóz rasy „Serrana”.

Artykuł 3

Odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1122/2009

Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009, wnioski złożone w roku kalendarzowym 2012 o udzielenie wsparcia na podstawie art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do ras, o których mowa w art. 2 ust. 2, można traktować jako wnioski o udzielenie wsparcia na podstawie art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) tego rozporządzenia w odniesieniu do tego samego roku kalendarzowego.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 65.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1271/2012

z dnia 21 grudnia 2012 r.

wprowadzające odstępstwa od niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do możliwości składania wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemu płatności jednolitych na 2012 r. oraz przyznawania uprawnień do płatności lub zwiększenia ich wartości jednostkowej, z rezerwy krajowej w 2012 r., w odniesieniu do treści pojedynczego wniosku, od przepisów rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 w odniesieniu do zgłaszania uprawnień do płatności w 2012 r. oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do weryfikacji warunków kwalifikowalności przed dokonaniem płatności oraz daty, z którą działki te muszą być w posiadaniu rolników

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾, w szczególności jego art. 142 lit. c) i r),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje dla państw członkowskich możliwość niestosowania art. 68 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia w celu wykorzystania rezerwy krajowej na określonych warunkach. Stosując ten artykuł, państwa członkowskie mogą zwiększyć wartość jednostkową i/lub liczbę uprawnień do płatności przydzielanych rolnikom. Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009⁽²⁾ wnioski o przyznanie lub zwiększenie uprawnień do płatności w ramach jednolitej płatności obszarowej do celów art. 41 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 składa się w terminach ustalonych przez państwa członkowskie. Termin ten nie może przypadać później niż dnia 15 maja lub, w przypadku Estonii, Łotwy, Litwy, Finlandii i Szwecji, nie później niż dnia 15 czerwca.
- (2) Zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 rolnik ubiegający się o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy obszarowej może złożyć tylko jeden pojedynczy wniosek na rok.
- (3) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 pojedyncze wnioski składa się w terminie ustalonym przez państwo członkowskie, lecz nie później niż do dnia 15 maja lub, w przypadku Estonii, Łotwy, Litwy, Finlandii i Szwecji, nie później niż dnia 15 czerwca.
- (4) W wyniku ciągłego wzrostu cen pasz ze względu na niekorzystne warunki klimatyczne, z którymi borykają

się niektórzy z najważniejszych dostawców ziarna, szereg państw członkowskich musi stawić czoła pogarszaniu się sytuacji gospodarczej gospodarstw rolnych, które pod koniec roku 2012 napotykają poważne trudności finansowe. Biorąc pod uwagę, że pogorszenie sytuacji ekonomicznej gospodarstw rolnych może również mieć długoterminowe i bardziej rozległe konsekwencje, należy pozwolić państwom członkowskim na zastosowanie w odniesieniu do roku 2012 art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

- (5) Ponieważ jednak termin przyznawania lub zwiększania wartości jednostkowej uprawnień do płatności z rezerwy krajowej na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 na rok 2012 już upłynął, należy umożliwić państwom członkowskim, które chcą zastosować art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do roku 2012, określenie nowego terminu przyznawania lub zwiększania wartości jednostkowej uprawnień do płatności z rezerwy krajowej.
- (6) Ponadto należy ustanowić dla rolników z tych państw członkowskich odstępstwo od wymogów określonych w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 dotyczących składania tylko jednego pojedynczego wniosku na rok.
- (7) Oprócz tego konieczne jest odstępstwo od terminu określonego w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do rolników, którzy chcą skorzystać z art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.
- (8) Zgodnie z art. 12 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej lub w pierwszym roku wprowadzenia do systemu płatności jednolitej nowych sektorów, państwa członkowskie mogą stosować odstępstwo od przepisów art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 odnośnie do uprawnień do płatności, jeśli uprawnienia do płatności nie będą ostatecznie ustalone w ostatecznym terminie składania pojedynczych wniosków. Konieczne jest wprowadzenie podobnego odstępstwa w odniesieniu do uprawnień do płatności, które będą przyznawane lub których wartość jednostkowa zostanie zwiększona na podstawie art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w przypadku gdy takie przyznanie lub zwiększenie nie jest jeszcze ostatecznie ustalone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 65.

- (9) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009⁽¹⁾ uprawnienia do płatności mogą być zgłaszane do celów płatności jedynie raz do roku przez rolnika, który je posiada, do dnia upływu ostatecznego terminu na złożenie pojedynczego wniosku. Należy ustanowić odstępstwo od tego wymogu.
- (10) Zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zgłoszone działki odpowiadające kwalifikującym się hektarom powiązanych z każdym uprawnieniem do płatności pozostają w posiadaniu rolnika w dniu określonym przez państwo członkowskie. Data ta nie może przypadać później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany wniosku o przyznanie pomocy.
- (11) W odniesieniu do uprawnień do płatności, które zostaną przyznane lub których wartość jednostkowa zostanie zwiększona, w związku z zastosowaniem z art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, konieczne jest wprowadzenie odstępstwa od obowiązku rolników odnoszącego się do daty określonej w art. 35 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (12) Zgodnie z art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 płatności w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I nie dokonuje się przed zakończeniem sprawdzania warunków kwalifikowalności dokonywanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 20 tego rozporządzenia.
- (13) Warunki kwalifikowalności, które będą weryfikowane przez państwa członkowskie, związane z przyznawaniem uprawnień do płatności lub zwiększeniem ich wartości jednostkowej na podstawie art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na podstawie jednego lub kilku odstępstw określonych w niniejszym rozporządzeniu, mogą różnić się od warunków kwalifikowalności do wsparcia obecnie stosowanych w ramach systemu płatności jednolitych. W takim przypadku weryfikacja nowych warunków kwalifikowalności zgodnie z art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 spowodowałaby wstrzymanie płatności w ramach systemów wsparcia niezwiązanych ze stosowaniem art. 41 ust. 3 tego rozporządzenia, składaną przed wprowadzeniem tych nowych warunków, które miałyby być dokonane przed weryfikacją nowych warunków kwalifikowalności. W celu uniknięcia takiej sytuacji konieczne jest wprowadzenie odstępstwa od art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do przyznawania uprawnień do płatności lub zwiększenia ich wartości jednostkowej na podstawie art. 41 ust. 3 tego rozporządzenia.
- (14) Ponadto zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 płatności muszą być przekazywane w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego. W drodze odstępstwa od tego przepisu Komisja może przewidzieć płatności zaliczkowe przed dniem 1 grudnia. Takie odstępstwo jest przyznane w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 776/2012⁽²⁾, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą od dnia 16 października 2012 r. dokonywać płatności zaliczkowych do pewnego pułapu płatności bezpośrednich w odniesieniu do wniosków złożonych w 2012 r. Należy zatem wprowadzić z mocą wsteczną odstępstwo od przepisów art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, począwszy od dnia 16 października 2012 r., w celu umożliwienia dokonania płatności, z zastrzeżeniem zakończenia weryfikacji warunków kwalifikowalności, w odniesieniu do tych systemów wsparcia, które nie są związane ze stosowaniem art. 41 ust. 3 tego rozporządzenia.
- (15) Odstępstwa przewidziane w niniejszym rozporządzeniu dotyczą roku kalendarzowego 2012. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 1122/2009

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009, w odniesieniu do roku 2012 państwa członkowskie mogą zezwolić rolnikom na składanie wniosków o przyznawanie uprawnień do płatności lub zwiększenie ich wartości jednostkowej zgodnie z art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 do dnia 31 stycznia 2013 r.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1122/2009, w odniesieniu do roku 2012, rolnicy, którzy złożyli pojedynczy wniosek o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy obszarowej przed datą ustaloną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia i którzy, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, złożyli wniosek o przyznanie uprawnień do płatności lub zwiększenie ich wartości jednostkowej, mogą złożyć osobny wniosek o przyznanie pomocy do celów art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 do dnia 31 stycznia 2013 r.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1122/2009, w odniesieniu do roku 2012, państwa członkowskie mogą zezwolić rolnikom, którzy na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu złożyli wniosek o przyznanie uprawnień do płatności lub zwiększenie ich wartości jednostkowej i którzy nie złożyli pojedynczego wniosku, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, na złożenie pojedynczego wniosku o przyznanie pomocy na podstawie art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przed dniem 31 stycznia 2013 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 231 z 28.8.2012, s. 8.

4. Wniosek o przyznanie uprawnień do płatności lub zwiększenie ich wartości jednostkowej, złożony zgodnie z ust. 1, uważa się za osobny wniosek o przyznanie pomocy lub pojedynczy wniosek o przyznanie pomocy zgodnie z ust. 2 i 3.

5. W przypadku gdy stosuje się przepisy ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą zastosować odstępstwo od przepisów art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do uprawnień do płatności, jeśli ich przyznanie lub zwiększenie ich wartości jednostkowej nie jest jeszcze ostatecznie ustalone w ostatecznym terminie określonym w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 2

Odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1120/2009

Na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1120/2009, w odniesieniu do roku 2012, uprawnienia do płatności, których wartość jednostkowa jest przedmiotem zwiększenia zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, mogą być zgłaszane do celów płatności odpowiedniego zwiększenia ich wartości jednostkowej przez rolnika, który je posiada w dniu 31 stycznia 2013 r.

Uprawnienia do płatności przyznane rolnikom na nowo i zwiększenie uprawnień do płatności, których wartość jednostkowa jest przedmiotem zwiększenia, zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, uznaje się za zgłoszone w odniesieniu do roku kalendarzowego 2012.

Artykuł 3

Odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 73/2009

1. Nie można dokonywać płatności związanych z przyznaniem lub zwiększeniem wartości jednostkowej uprawnień do

płatności na podstawie art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2012 przed zakończeniem weryfikacji warunków kwalifikowalności mających zastosowanie do tego wsparcia, przeprowadzanej przez państwo członkowskie, którego to dotyczy, jeśli skorzystano z jednego lub kilku odstępstw określonych w art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 płatności w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia, innych niż wsparcie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą być dokonywane w odniesieniu do roku kalendarzowego 2012 niezależnie od zakończenia weryfikacji warunków kwalifikowalności mających zastosowanie do wsparcia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, działki odpowiadające kwalifikującym się hektarom powiązanim z każdym nowo przyznanym uprawnieniem do płatności, lub których wartość jednostkowa została zwiększona zgodnie z art. 41 ust. 3 tego rozporządzenia na podstawie jednego lub kilku odstępstw określonych w art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, muszą być w posiadaniu odpowiednich rolników w dniu 31 stycznia 2013 r.

Artykuł 4

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3 ust. 1 i 2 stosuje się od dnia 16 października 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY 2012/835/WPZiB

z dnia 21 grudnia 2012 r.

dotycząca przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/96/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1) art. 10 otrzymuje brzmienie:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

„Artykuł 10

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

Uzgodnienia finansowe

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Wspólnymi kosztami misji wojskowej UE zarządza się zgodnie z decyzją Rady 2011/871/WPZiB z dnia 19 grudnia 2011 r. ustanawiającą mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (Athena) (*) („decyzja ATHENA”).

(1) W dniu 15 lutego 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/96/WPZiB ⁽¹⁾.

2. Finansowa kwota odniesienia dla wspólnych kosztów misji wojskowej UE na okres do dnia 9 sierpnia 2011 r. wynosi 4,8 mln EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 decyzji ATHENA, wynosi 60 %.

(2) W dniu 28 lipca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/483/WPZiB ⁽²⁾ dotyczącą zmiany decyzji 2010/96/WPZiB oraz przedłużenia jej obowiązywania o kolejny jednoroczny okres.

3. Finansowa kwota odniesienia dla wspólnych kosztów misji wojskowej UE na okres od dnia 9 sierpnia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wynosi 4,8 mln EUR. Odsetek tej kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 decyzji ATHENA, wynosi 30 %.

(3) W związku z opóźnieniem przyjęcia nowej decyzji Rady dotyczącej zmiany i przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/96/WPZiB, konieczne jest przedłużenie jej ważności w celu objęcia obecności unijnej misji szkoleniowej EUTM Somalia w Ugandzie od 1 stycznia 2013 r.

4. Finansowa kwota odniesienia dla wspólnych kosztów misji wojskowej UE na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. wynosi 0,05 mln EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 decyzji ATHENA, wynosi 100 %.

(4) Zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowywaniu i wykonywaniu decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie obronne. Dania nie uczestniczy w wykonywaniu niniejszej decyzji i w związku z tym nie uczestniczy w finansowaniu niniejszej misji.

(5) Misja wojskowa UE powinna zostać przedłużona,

(*) Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 35.”;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

2) art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

W decyzji 2010/96/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 44 z 19.2.2010, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 30.7.2011, s. 37.

„2. Mandat misji wojskowej UE zostaje zakończony w dniu 31 stycznia 2013 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 25 lipca 2012 r.****w sprawie pomocy państwa SA.34440 (12/C) przyznanej przez Wielkie Księstwo Luksemburga dotyczącej sprzedaży Dexia BIL***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 5264)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2012/836/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy ⁽¹⁾,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽²⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Decyzją z dnia 19 listopada 2008 r. ⁽³⁾ Komisja uznała, że nie będzie wnosić zastrzeżeń odnośnie do środków nadzwyczajnych dotyczących operacji wsparcia płynnościowego (ang. „liquidity assistance”, zwanej dalej „operacją LA”) oraz do gwarancji na niektóre składniki pasywów grupy Dexia ⁽⁴⁾. Komisja uznała tę pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE jako pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji i wyraziła zgodę na stosowanie tych środków przez sześć miesięcy od dnia 3 października 2008 r., wskazując jednocześnie, że po upływie tego okresu dokona ponownej oceny pomocy jako środka strukturalnego.
- (2) Belgia, Francja i Luksemburg (zwane dalej „zainteresowanymi państwami członkowskimi”) zgłosiły Komisji pierwszy plan restrukturyzacyjny grupy Dexia odpowiednio dnia 16, 17 i 18 lutego 2009 r.

- (3) Decyzją z dnia 13 marca 2009 r. Komisja postanowiła wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do wszystkich środków przyznanych na rzecz grupy Dexia ⁽⁵⁾.
- (4) Decyzją z dnia 30 października 2009 r. ⁽⁶⁾ Komisja wyraziła zgodę na przedłużenie gwarancji, o której mowa w motywie (1), do dnia 28 lutego 2010 r. lub do dnia przyjęcia przez Komisję decyzji w sprawie zgodności środka pomocy i planu restrukturyzacyjnego spółki Dexia.
- (5) Dnia 9 lutego 2010 r. zainteresowane państwa członkowskie przekazały Komisji informacje dotyczące planowanych dodatkowych środków, mających stanowić uzupełnienie pierwotnego planu restrukturyzacyjnego przedstawionego w lutym 2009 r.
- (6) Decyzją z dnia 26 lutego 2010 r. ⁽⁷⁾ Komisja zatwierdziła plan restrukturyzacyjny dla grupy Dexia i przekształcenie środków nadzwyczajnych na pomoc na restrukturyzację pod warunkiem wypełnienia wszystkich zobowiązań i warunków zawartych w tej decyzji.
- (7) Latem 2011 r. Dexia zaczęła napotykać kolejne trudności i zainteresowane państwa członkowskie przewidziały dodatkowe środki pomocy.
- (8) Decyzją z dnia 17 października 2011 r. ⁽⁸⁾ Komisja postanowiła wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające odnośnie do środka sprzedaży przez Dexia SA i wykupu przez państwo belgijskie Dexia Banque Belgique (zwanego dalej „DBB”). W trosce o utrzymanie stabilności finansowej Komisja postanowiła również zatwierdzić tymczasowo ten środek. Stosowanie go było dozwolone przez sześć miesięcy od dnia przyjęcia wspomnianej decyzji lub, jeśli Belgia przedstawi plan restrukturyzacyjny w ciągu sześciu miesięcy od tej samej daty, do momentu przyjęcia przez Komisję ostatecznej decyzji w sprawie środka.
- (9) Dnia 18 października 2011 r. zainteresowane państwa członkowskie poinformowały Komisję o nowych potencjalnych środkach możliwych do zastosowania w oczekiwaniu na nowy plan restrukturyzacji lub likwidacji spółki

⁽¹⁾ Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 87 i 88 Traktatu WE stały się odpowiednio art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”). Treść tych dwóch grup postanowień jest zasadniczo identyczna. Do celów niniejszej decyzji odniesienia do art. 107 i 108 TFUE należy rozumieć, tam gdzie to stosowne, jako odniesienia do art. 87 i 88 Traktatu WE. W TFUE wprowadzono także pewne zmiany terminologiczne, takie jak zastąpienie „Wspólnoty” przez „Unię” i „wspólnego rynku” przez „rynek wewnętrzny”, a określenie „Sąd Pierwszej Instancji” określeniem „Sąd”. Terminologia przyjęta w TFUE będzie stosowana w całej niniejszej decyzji.

⁽²⁾ Dz.U. C 146 z 12.5.1998, s. 6 i Dz.U. C 210 z 1.9.2006, s. 12.

⁽³⁾ C(2008) 7388 final.

⁽⁴⁾ W niniejszej decyzji określenie „Dexia” lub „grupa Dexia” oznacza Dexia SA i wszystkie jej spółki zależne.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 181 z 4.8.2009, s. 42.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 305 z 16.12.2009, s. 3.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 274 z 19.10.2010 s. 54.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 38 z 11.2.2012, s. 12.

- Dexia. W ramach tych nowych środków w dniu 21 października 2011 r. Belgia zgłosiła Komisji możliwość zastosowania dla DBB awaryjnego wsparcia płynnościowego (ang. „Emergency Liquidity Assistance”, zwanego dalej „ELA”) pod warunkiem udzielenia gwarancji przez państwo belgijskie. Środek ten miał umożliwić DBB przyznanie finansowania dla spółki Dexia Crédit Local SA (zwanego dalej „DCL”).
- (10) Dnia 14 grudnia 2011 r. Francja, Belgia i Luksemburg powiadomiły Komisję, w ramach wspomnianych nowych środków, również o planowanej tymczasowej gwarancji refinansowania (zwanego dalej „tymczasową gwarancją refinansowania”), która miała być udzielona przez zainteresowane państwa członkowskie na rzecz Dexia SA i DCL.
- (11) Decyzją z dnia 21 grudnia 2011 r. (zwaną dalej „decyzją o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w odniesieniu do dodatkowego środka na restrukturyzację Dexia”) ⁽¹⁾, w trosce o utrzymanie stabilności finansowej, Komisja postanowiła zatwierdzić tymczasowo, do dnia 31 maja 2012 r., tymczasową gwarancję refinansowania. Niemniej na mocy tej decyzji Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające w odniesieniu do wszystkich dodatkowych środków na restrukturyzację grupy Dexia zastosowanych od momentu przyjęcia decyzji warunkowej (w tym tymczasowej gwarancji refinansowania) i zażądała od zainteresowanych państw członkowskich, by w ciągu trzech miesięcy przedstawiły jej plan restrukturyzacji spółki Dexia lub jeśli rentowność Dexia nie może zostać przywrócona – plan uporządkowanej likwidacji spółki Dexia.
- (12) Dnia 21 i 22 marca 2012 r. zainteresowane państwa członkowskie przedłożyły Komisji plan uporządkowanej likwidacji spółki Dexia.
- (13) Dnia 25 maja 2012 r. zainteresowane państwa członkowskie przedłożyły Komisji wniosek o przedłużenie tymczasowej gwarancji refinansowania. Dnia 31 maja 2012 r. Komisja przyjęła dwie decyzje.
- (14) W pierwszej decyzji (zwanego dalej „decyzją o rozszerzeniu postępowania”) Komisja postanowiła o rozszerzeniu formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie grupy Dexia, aby przeanalizować plan uporządkowanej likwidacji grupy Dexia przedstawiony przez Belgię, Francję i Luksemburg w dniach 21 i 22 marca 2012 r. ⁽²⁾.
- (15) W drugiej decyzji (zwanego dalej „decyzją o przedłużeniu gwarancji”) ⁽³⁾ Komisja zatwierdziła tymczasowo, do momentu przyjęcia ostatecznej decyzji w sprawie planu uporządkowanej likwidacji spółki Dexia, przedłużenie do dnia 30 września 2012 r. okresu obowiązywania tymczasowej gwarancji zainteresowanych państw członkowskich na refinansowanie Dexia SA i DCL, rozszerzając jednocześnie formalne postępowanie wyjaśniające na ten środek.
- (16) Dnia 5 czerwca 2012 r. zainteresowane państwa członkowskie zgłosiły Komisji zwiększenie limitu tymczasowej gwarancji do maksymalnej kwoty głównej wynoszącej 55 mld EUR. W decyzji z dnia 6 czerwca 2012 r. ⁽⁴⁾ Komisja tymczasowo zatwierdziła, do momentu przyjęcia ostatecznej decyzji w sprawie planu uporządkowanej likwidacji spółki Dexia, zwiększenie limitu gwarancji.

Postępowanie dotyczące sprzedaży Dexia Banque Internationale à Luxembourg

- (17) Dnia 6 października 2011 r. Dexia SA ogłosiła w komunikacie prasowym ⁽⁵⁾, że prowadzi negocjacje na zasadzie wyłączności z międzynarodową grupą inwestorów, w skład której wchodzi państwo luksemburskie, zmierzających do cesji banku Dexia Banque Internationale à Luxembourg (zwanego dalej „Dexia BIL”). Zarząd grupy Dexia miał wypowiedzieć się co do treści ewentualnej oferty po upływie okresu wyłączności.
- (18) Dnia 18 grudnia 2011 r. Komisja została poinformowana, że wiążący protokół ustaleń, dotyczący sprzedaży 99,906% udziałów w Dexia BIL posiadanych przez Dexia SA, był bliski sfinalizowania. W myśl tego protokołu grupa inwestorów z Kataru, Precision Capital SA, miała nabyć 90% udziałów, a pozostałe 10% miało nabyć państwo luksemburskie. Niektóre aktywa Dexia BIL zostały wyłączone z zakresu przedmiotowej transakcji.
- (19) Sprzedaż Dexia BIL nie stanowiła jednego ze środków zatwierdzonych przez Komisję w ramach planu restrukturyzacji grupy Dexia zatwierzonego w dniu 26 lutego 2010 r. Nie była również objęta formalnym postępowaniem wyjaśniającym wszczętym przez Komisję decyzją z dnia 21 grudnia 2011 r. w sprawie środków na restrukturyzację zgłoszonych Komisji po tej dacie.
- (20) O sprzedaży Dexia BIL Komisja została poinformowana jeszcze przed dniem 21 grudnia 2011 r. Sprzedaż Dexia BIL będzie więc analizowana przez Komisję odrębnie od restrukturyzacji Dexia nie tylko ze względu na konieczność uzyskania pewności prawnej w jak najkrótszym możliwym czasie, ale również i przede wszystkim ze względu na niezależny charakter sprzedaży Dexia BIL od restrukturyzacji grupy w świetle środka pomocy zatwierzonego tymczasowo w 2011 r., zważywszy, że – jak wynika z informacji uzyskanych przez Komisję – przedmiotowa sprzedaż była planowana już od 2009 r. i że Dexia BIL będzie pod względem prawnym i ekonomicznym odrębna od Dexia.
- (21) Dnia 23 marca 2012 r. władze luksemburskie formalnie zgłosiły Komisji sprzedaż Dexia BIL.
- (22) Decyzją z dnia 3 kwietnia 2012 r. ⁽⁶⁾ Komisja poinformowała Luksemburg o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do sprzedaży Dexia BIL.

⁽¹⁾ Decyzja opublikowana na stronie internetowej DG ds. Konkurencji pod następującym adresem: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/243124/243124_1306879_116_2.pdf

⁽²⁾ Decyzja z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie SA.26653, restrukturyzacja Dexia, dotychczas nieopublikowana.

⁽³⁾ Decyzja z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie SA.33760, SA.33764, SA.33763, Dodatkowe środki na restrukturyzację spółki Dexia – gwarancja tymczasowa, dotychczas nieopublikowana.

⁽⁴⁾ Decyzja z dnia 6 czerwca 2012 r. w sprawie SA.34925, SA.34927, SA.34928, Zwiększenie limitu tymczasowej gwarancji, dotychczas nieopublikowana.

⁽⁵⁾ Zob. komunikat na stronie internetowej grupy Dexia pod następującym adresem: http://www.dexia.com/FR/Journaliste/communiqués_de_presse/Pages/Entree-en-negotiation-exclusive-pour-la-cession-de-Dexia-Banque-Internationale-a-Luxembourg.aspx

⁽⁶⁾ Dz.U. C 137 z 12.5.2012, s. 19.

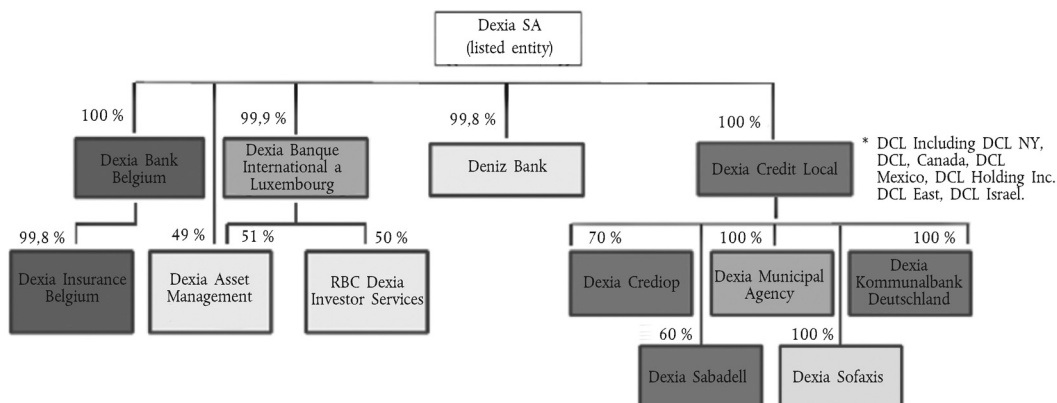
- (23) Dnia 4 maja 2012 r. i 12 czerwca 2012 r. władze luksemburskie przedstawiły Komisji dodatkowe informacje, w tym dokonana przez Dexia SA aktualizację oceny godziwości ceny sprzedaży Dexia BIL na dzień 30 maja 2012 r. (zwaną dalej „zaktualizowaną oceną godziwości”).
- (24) Decyzja Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do zgłaszania swoich uwag odnośnie do przedmiotowego środka.
- (25) Komisja otrzymała od zainteresowanych stron uwagi w tej sprawie. Przekazała je władzom luksemburskim, umożliwiając jednocześnie skomentowanie ich, a odpowiedni komentarz Luksemburga wpłynął pismem z dnia 28 czerwca 2012 r.

2. STAN FAKTYCZNY

2.1. Opis grupy Dexia

- (26) Dexia BIL należy do grupy Dexia. Powstała w 1996 r. w wyniku połączenia francuskiego Crédit Local i belgijskiego Crédit Communal, Dexia specjalizowała się w pożyczkach dla samorządów, ale posiadała też około 5,5 mln klientów indywidualnych, głównie w Belgii, Luksemburgu i Turcji.
- (27) Grupa Dexia była zorganizowana wokół spółki dominującej (Dexia SA) i trzech operacyjnych spółek zależnych zlokalizowanych we Francji (DCL), Belgii (DBB) i Luksemburgu (Dexia BIL).

Uproszczony schemat organizacyjny grupy na dzień 30 września 2011 r.
(tj. przed dokonaniem sprzedaży ogłoszonej podczas posiedzenia Zarządu Dexia w dniu 9 października 2011 r.)

- (28) Dnia 20 października 2011 r. DBB została sprzedana państwu belgijskiemu, a na dzień 31 grudnia 2011 r. bilans skonsolidowany grupy Dexia (z uwzględnieniem wyłączenia DBB z dniem 1 października 2011 r.) wykazywał wartość 413 mld EUR.
- (29) Poza sprzedażą DBB, która miała miejsce w dniu 20 października 2011 r., grupa Dexia ogłosiła zamiar sprzedaży „w krótkim czasie” następujących podmiotów:
- Dexia BIL;
 - Dexia Municipal Agency;
 - DenizBank;
 - Dexia Asset Management (zwaną dalej „DAM”);
 - RBC Dexia Investor Services (zwaną dalej „RBCD”).
- (30) Udziały najważniejszych akcjonariuszy Dexia SA są następujące:

Nazwa subskrybenta	% posiadanych akcji na dzień 31 grudnia 2011 r.
Caisse des Dépôts et consignations	17,6%
Holding Communal	14,3%
Arco Group	12,0%
Rząd francuski	5,7%
Federalny rząd belgijski	5,7%
Ethias	5,0%
3 regiony belgijskie	5,7%
CNP Assurances	3,0%
Pracownicy	0,6%
Inni	30,4%

Źródło: Dexia, Przedstawienie wyników finansowych za 2011 r., dn. 23 lutego 2012 r., s. 51; zawarte w planie uporządkowanej likwidacji przedstawionym Komisji

⁽¹⁾ Decyzja z dnia 3 kwietnia 2012 r. w sprawie SA.34440, sprzedaż Dexia BIL, Dz.U. C 137 z 12.5.2012, s. 19.

2.2. Opis Dexia BIL

- (31) Dexia BIL jest jednym z największych banków komercyjnych w Luksemburgu, a jej bilans na dzień 30 czerwca 2011 r. wyniósł 41 mld EUR. Dexia BIL prowadzi działalność nie tylko w Luksemburgu, ale również w innych państwach, jak Szwajcaria, Zjednoczone Królestwo, niektóre państwa Azji i Środkowego Wschodu, bezpośrednio lub za pośrednictwem niektórych swoich spółek zależnych. Dexia BIL posiada również duży portfel papierów wartościowych typu „legacy” o wartości rynkowej szacowanej na dzień 30 września 2011 r. na kwotę około [5 – 10] mld EUR.
- (32) Dexia BIL jest jednym z dużych banków posiadającym sieć oddziałów w Luksemburgu i jest ważnym podmiotem lokalnej gospodarki zarówno jako bank depozytowy dla rezydentów osób fizycznych i przedsiębiorstw, jak i bank udzielający kredytów konsumenckich, hipotecznych i gospodarczych.
- (33) Jak wynika z zestawień dostarczonych przez Commission de surveillance du secteur financier („CSSF”), luksemburski organ nadzoru sektora finansowego, Dexia BIL jest dla [10 – 15] % rezydentów – osób fizycznych i dla [15 – 20] % rezydentów – MŚP (małych i średnich przedsiębiorstw) bankiem odniesienia, co stawia go na trzecim miejscu na rynku luksemburskim. Udział Dexia BIL w rynku w luksemburskim systemie bankowym wynosi około [10 – 15] % w zakresie depozytów, [10 – 15] % w zakresie pożyczek i [5 – 10] % w zakresie aktywów zarządzanych w ramach bankowości prywatnej.

2.3. Trudności spółki Dexia

- (34) Trudności, jakie napotkała Dexia w okresie kryzysu finansowego jesienią 2008 r., zostały opisane w decyzji z dnia 26 lutego 2010 r. Trudności, z jakimi Dexia borykała się ostatnio, są streszczone poniżej.
- (35) Przede wszystkim pogłębienie kryzysu związanego z długiem państwowym, któremu musiało stawić czoło wiele europejskich banków, spowodowało rosnącą nieufność inwestorów wobec partnerów bankowych, którzy nie byli w stanie uzyskać finansowania na zadowalającym poziomie i warunkach.
- (36) Ponadto grupa Dexia, szczególnie narażona na ryzyko kredytu dla dłużnika typu państwowego lub para-państwowego, spotkała się ze wzmożoną nieufnością inwestorów. Dexia posiada bowiem w swoich aktywach liczne pożyczki lub obligacje państwowe lub samorządowe i regionalne w krajach postrzeganych przez rynek jako kraje wysokiego ryzyka.
- (37) Dodatkowo obecny kryzys nastąpił zanim jeszcze Dexia zakończyła realizację swojego planu restrukturyzacji, który wykazałby profil ryzyka płynności w sposób jeszcze wyraźniejszy. Dexia spotkała się z większą niż inne banki nieufnością być może dlatego, że nadal posiadała szczególnie wrażliwy profil płynności, a rynek dobrze znał tę wrażliwość spółki Dexia.

- (38) Zapotrzebowanie Dexii na finansowanie znacznie wzrosło z następujących powodów:
- (i) Duża obniżka oprocentowania latem 2011 r. spowodowała większe o co najmniej [5 – 20] mld EUR zapotrzebowanie na dodatkowe zabezpieczenie, by zapewnić dla depozytów zabezpieczających związanych ze zmianą wartości rynkowej portfela instrumentów pochodnych takie same współczynniki delta jak dla bilansu;
 - (ii) Termin zapadalności licznych emisji obligacji (w szczególności obligacji gwarantowanych przez państwo, uprzednio emitowanych przez Dexia) przypadł w momencie, w którym warunki rynkowe nie były szczególnie optymalne dla wykupu tych obligacji;
 - (iii) Znaczny spadek wartości rynkowej i spadek zdolności kredytowej aktywów, które Dexia wykorzystuje jako zabezpieczenie w celu uzyskania finansowania;
 - (iv) Utrata zaufania dużej części inwestorów w związku z, między innymi, ogłoszeniem dużych strat w drugim kwartale 2011 r. (rzędu 4 mld EUR) i obniżeniem notowań przez niektóre agencje ratingowe;
 - (v) Trudności spółki Dexia doprowadziły również do masowego wycofywania depozytów przez klientów w Belgii i Luksemburgu w październiku 2011 r.
- (39) Zważywszy na niezdolność Dexii do refinansowania na rynkach i [...] (*), Dexia musiała w pierwszym okresie skorzystać z nowego środka ELA udzielonego odpowiednio przez Banque nationale de Belgique i przez Banque de France. W takich właśnie okolicznościach zainteresowane państwa członkowskie udzieliły tymczasowej gwarancji refinansowania na rzecz spółki Dexia.
- (40) Choć Dexia BIL nigdy nie była źródłem problemów w grupie Dexia, [...], odnotowała ona znaczny odpyły depozytów, zwłaszcza w okresie między 30 września 2011 r. a 10 października 2011 r., kiedy to wartość depozytów spadła o [1 – 5] mld EUR (spadek wartości z [5 – 15] mld EUR do [5 – 15] mld EUR). Sytuacja związana z odpyływem depozytów ustabilizowała się w późniejszym okresie w związku z ogłoszeniem zastosowania różnych środków, mających na celu likwidację grupy Dexia i zabezpieczenie niektórych spółek zależnych grupy (w tym Dexia BIL). W szczególności dnia 6 października 2011 r. Dexia ogłosiła, że rozpoczęła negocjacje z grupą inwestorów i Luksemburgiem, mające na celu sprzedaż Dexia BIL. Po tym, jak wartość depozytów spadła do poziomu [5 – 15] mld EUR w dniu 22 listopada 2011 r., Dexia BIL zaczęła odnotowywać powolny wzrost i osiągnęła wartość depozytów rzędu [5 – 15] mld EUR w dniu 14 grudnia 2011 r.

2.4. Opis środka sprzedaży Dexia BIL

- (41) W dniu 23 marca 2012 r. Luksemburg poinformował o sprzedaży Dexia BIL. Ostateczna transakcja sprzedaży uzależniona jest od zgody Komisji.

(*) Informacja poufna [...].

- (42) Zgłoszony Komisji środek polegający na sprzedaży Dexia BIL nie stanowił przedmiotu formalnego przetargu. Zdaniem władz luksemburskich Dexia prawdopodobnie od długiego czasu planowała sprzedaż Dexia BIL i kontaktowała się w tym celu z różnymi operatorami w latach 2009 – 2011, w szczególności z [...]. [...] Prowadzone rozmowy były w różnym stopniu zaawansowane, ale żaden z operatorów nie przedstawił konkretnego projektu zakupu Dexia BIL.
- (43) Dopiero kontakty z Precision Capital doprowadziły ostatecznie do rozpoczęcia negocjacji na zasadzie wyłączności, które ogłoszono dnia 6 października 2011 r. Wiążący protokół ustaleń, dotyczący sprzedaży 99,906% udziałów w Dexia BIL posiadanych przez Dexia, doprowadził w dniu 20 grudnia 2011 r. do podpisania Memorandum of Understanding (zwanego dalej „MoU”). W myśl protokołu ustaleń Precision Capital ma nabyć 90% sprzedawanych udziałów, a pozostałe 10% będzie nabyte przez państwo luksemburskie na tych samych warunkach jak Precision Capital.
- (44) Określone aktywa Dexia BIL zostały wyłączone z zakresu przedmiotowej transakcji, co w rezultacie ograniczyło sprzedaną działalność do pewnej części Dexia BIL, tj. bankowości detalicznej oraz bankowości prywatnej (zwanych dalej „sprzedaną działalnością”). Wspomniane wyłączenie z zakresu przedmiotowej transakcji objęło konkretnie: udziały w wysokości 51% posiadane przez Dexia BIL w DAM, udziały w wysokości 50% posiadane przez Dexia BIL w RBCD, udziały w wysokości 40% w Popular Banca Privada, portfel papierów wartościowych typu „legacy” Dexia BIL (oraz niektóre związane z nimi produkty pochodne), udziały Dexia BIL w Dexia LDG Banque i Parfipar. Wyżej wymienione aktywa zostaną przeniesione do Dexia przed ostateczną transakcją z klauzulą odzyskania przychodu netto ze sprzedaży przez Dexia BIL. Ponadto MoU przewiduje, jako warunek wstępny sprzedaży, likwidację wszystkich niezabezpieczonych pożyczek od spółek z grupy Dexia i likwidację licznych pożyczek zabezpieczonych od spółek z grupy Dexia. Na dzień 10 lutego 2012 r. finansowanie przekazane innym spółkom grupy wynosiło około [0 – 5] mld EUR, w tym mniej niż [500 – 800] mln finansowania zabezpieczonego. Wyłączenie wszystkich tych aktywów umożliwi obniżenie łącznej wartości aktywów Dexia BIL o około 16,9 mld EUR w stosunku do łącznej wartości aktywów wynoszącej 41 mld EUR na dzień 30 czerwca 2011 r. (tj. obniżenie łącznej wartości aktywów o 40% i aktywów ważonych ryzykiem o 50%).
- (45) Zgłoszony środek przewiduje, że w momencie sprzedaży Dexia BIL będzie posiadała współczynnik kapitału podstawowego Tier 1 zgodny z pakietem Bazylea III o wartości dokładnie 9%.
- (46) Cena sprzedaży ustalona jest na 730 mln EUR przy współczynniku kapitału podstawowego Tier 1 spółki Dexia BIL wynoszącym dokładnie 9% w momencie sprzedaży. W przypadku nadwyżki kapitału w momencie sprzedaży w stosunku do 9% współczynnika kapitału podstawowego Tier 1 zgodnie z pakietem Bazylea III, cena sprzedaży zostanie skorygowana o nadwyżkę kapitału dostępną w momencie sprzedaży. W przypadku deficytu kapitału w stosunku do 9% współczynnika kapitału podstawowego Tier 1, deficyt ten zostanie pokryty przez Dexia SA.
- (47) Środek zgłoszony w dniu 23 marca 2012 r. zawierał klauzulę, która stanowiła, że jeśli Dexia SA lub inna spółka należąca do grupy Dexia uzyska gwarancję państwa związaną z wykonywaniem jej obowiązków odszkodowawczych wobec nabywców w odniesieniu do takich transakcji i w zakresie, w jakim tacy nabywcy są podmiotami prywatnymi (niekontrolowanymi bezpośrednio ani pośrednio przez podmioty publiczne), Dexia zobowiązuje się do spowodowania, by ten sam poręczyciel gwarancji (lub inny poręczyciel o równie wysokim ratingu kredytowym) udzielił gwarancji na podobnych warunkach i na podobne zobowiązania umowne wobec nabywców na podstawie umowy sprzedaży. Zobowiązanie to (zwane dalej „klauzulą 3.3.5”) miało obowiązywać do dnia 1 stycznia 2017 r. Jednak w późniejszym czasie klauzula ta została usunięta i nie została powtórzona w ostatecznych umowach sprzedaży akcji, które zastąpiły MoU.
- (48) Przed sfinalizowaniem MoU przedłożono osobie trzeciej kilka wstępnych projektów umowy sprzedaży Dexia BIL w celu dokonania oceny pod kątem godziwości ceny ⁽¹⁾. Ocena ta, wykonana na dzień 10 grudnia 2011 r., została przeprowadzona trzema różnymi metodami ⁽²⁾ i w jej wyniku została ustalona wartość zawierająca się w przedziale od [600 – 700] do [800 – 900] mln EUR. Aktualizacja tej oceny, dokonana na dzień 30 maja 2012 r., prowadzi do takich samych wniosków.

2.5. Powody wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego

- (49) W swojej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja uznała, że na tym etapie nie może stwierdzić, czy transakcja zawierała elementy pomocy.
- (50) Komisja uznała, że klauzula 3.3.5 zawierała ewentualną pomoc państwa.
- (51) Komisja uznała również, że sprzedaż Dexia BIL nie była prowadzona w sposób otwarty, przejrzysty i oparty na zasadzie niedyskryminacji. Procedura sprzedaży była ograniczona do dwustronnych negocjacji z pewną liczbą potencjalnych nabywców bez zastosowania procedury przetargowej. Komisja nie mogła więc stwierdzić, czy procedura sprzedaży zapewniała ustalenie ceny na poziomie rynkowym, a w konsekwencji czy nie zawierała elementów pomocy państwa.
- (52) Zdaniem Komisji ocena godziwości ceny przez osobę trzecią ⁽³⁾ została dokonana w trakcie trwania negocjacji i przed ustaleniem dokładnych warunków MoU z dnia

⁽¹⁾ „Equité du prix de cession de BIL à Precision Capital / Eléments préliminaires en l'état actuel des négociations” („Godziwość ceny sprzedaży BIL na rzecz Precision Capital / Elementy wstępne na obecnym etapie negocjacji”) z dnia 10 grudnia 2011 r.

⁽²⁾ (i) Metoda aktualizacji „cash flows to Equity” na podstawie wolnych przepływów środków pieniężnych dla właścicieli kapitału własnego z zastrzeżeniem osiągnięcia przepisowych wskaźników Core Tier 1. (ii) Metoda „price to book ratio” (wskaźnik ceny do wartości księgowej) na podstawie nadwyżki rentowności w stosunku do kosztu kapitału. (iii) Metoda oparta na wskaźnikach porównywalnych spółek giełdowych.

⁽³⁾ „Equité du prix de cession de BIL à Precision Capital / Eléments préliminaires en l'état actuel des négociations” („Godziwość ceny sprzedaży BIL na rzecz Precision Capital / Elementy wstępne na obecnym etapie negocjacji”) z dnia 10 grudnia 2011 r.

20 grudnia 2011 r., które zostało zgłoszone dnia 23 marca 2012 r. W związku z tym Komisja żywiła wątpliwości co do uwzględnienia w ocenie godziwości dokładnego zakresu sprzedawanej działalności oraz warunków zgłaszanego środka, w tym klauzuli dotyczącej odzyskania przychodu netto ze sprzedaży przez Dexia BIL i klauzuli 3.3.5.

- (53) W związku z powyższym Komisja nie mogła stwierdzić, czy warunki sprzedaży Dexia BIL, w związku z łączonymi skutkami braku otwartej procedury przetargowej i braku dokładnych informacji na temat odpowiedniej wyceny transakcji w szczególności wobec zakresu sprzedawanych rodzajów działalności i potencjalnej klauzuli 3.3.5, zapewniły sprzedaż po cenie rynkowej.

3. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (54) W związku z ogłoszeniem formalnego postępowania wyjaśniającego w dniu 3 kwietnia 2012 r. Komisja otrzymała uwagi od dwóch zainteresowanych stron.
- (55) Pierwsze z uwag (zwane dalej „uwagami A”), otrzymane od organizacji inwestorów, dotyczą wysokości ceny zakupu. Organizacja ta uważa, że cena sprzedaży Dexia BIL jest zbyt niska, zważywszy w szczególności na dobre wyniki Dexia BIL w przeszłości.
- (56) Inna strona, akcjonariusz Dexia SA, wyraziła w swoich uwagach (zwanych dalej „uwagami B”) wątpliwości dotyczące zachowania Dexia SA, Dexia BIL oraz osób i organów, których zadaniem było kontrolowanie tych spółek od 1998 r. Akcjonariusz ten uważa również, że przepływ informacji między Dexia SA a jej akcjonariuszami jest niewystarczający. Akcjonariusz ten uważa również, że protokoły i załączniki do nich z jego własnych wystąpień podczas walnych zgromadzeń akcjonariuszy, które miały miejsce od 1999 r. oraz cała korespondencja prowadzona między nim, Dexia SA, Dexia BIL i ich członkami zarządu powinny być zostać przekazane przez Dexia SA potencjalnym nabywcom Dexia BIL.

4. UWAGI DEXIA SA

- (57) Dexia SA podkreśla, że sprzedaż Dexia BIL jest ważnym etapem na drodze do ustabilizowania sytuacji Dexia BIL po stracie depozytów, która miała miejsce na początku października 2011 r. Konieczne jest, by jak najszybciej potwierdzić stronom transakcji brak elementów pomocy w transakcji sprzedaży Dexia BIL.
- (58) W związku z tym, że klauzula 3.3.5 nie została powtórzona w ostatecznych umowach sprzedaży akcji, które zastąpiły MoU, obawy te są nieuzasadnione.
- (59) Liczne kontakty ze strony Dexia SA nawiązywane z potencjalnymi nabywcami od 2009 r. i późniejsze

oficjalne ogłoszenie w dniu 6 października 2011 r. ewentualnej sprzedaży Dexia BIL międzynarodowej grupie inwestorów spowodowało, że informacja o planowanej sprzedaży Dexia BIL została upubliczniona. Wyłączność została formalnie przyznana dopiero dwa tygodnie później, a więc inni kandydaci poważnie zainteresowani nabyciem Dexia BIL mieli odpowiednią ilość czasu, aby zgłosić swoją ewentualną kandydaturę. Ponadto warunki sprzedaży Dexia BIL zostały ustalone przez Dexia SA z Precision Capital w ramach negocjacji *at arms' length* między operatorami prywatnymi, na ich własną odpowiedzialność i bez użycia środków państwowych. Ponadto znalezienie nabywcy Dexia BIL było pilne, aby ochronić interesy deponentów i klientów banku, zabezpieczyć wartość banku i wyeliminować ryzyko przeniesienia skutków na pozostałą część systemu finansowego. W tych okolicznościach procedurę sprzedaży Dexia BIL można uznać za procedurę prowadzoną w sposób otwarty, przejrzysty i oparty na zasadzie niedyskryminacji, zapewniającej ustalenie ceny na poziomie rynkowym. W związku z tym nie zawiera ona elementów pomocy państwa.

- (60) Ocena godziwości ceny z grudnia 2011 r. dotyczyła nowego zakresu działalności Dexia BIL (sprzedanej działalności), co potwierdza ocena godziwości ceny zaktualizowana na dzień 30 maja 2012 r.
- (61) Cena sprzedaży oparta jest na współczynniku kapitału podstawowego „Core Equity Tier 1” zgodnie z pakietem Bazylea III i wynoszącym 9% w momencie sprzedaży. W przypadku różnicy między tym poziomem a poziomem kapitału w momencie sprzedaży klauzula korygująca gwarantuje zwrot nadwyżki przez kupujących lub przez sprzedającego lub korektę ceny sprzedaży. W tych warunkach Dexia SA uważa, że wartość udziałów lub aktywów wyłączonych z transakcji nie może być uwzględniana przy ustalaniu ceny rynkowej.
- (62) Dexia BIL nie korzystała bezpośrednio z wcześniejszej pomocy, jaką otrzymała grupa Dexia. Wręcz przeciwnie, od końca 2008 r. Dexia BIL była stałym dostawcą netto środków pieniężnych dla grupy Dexia. Ponadto Komisja nie może zakładać, że ze względu na przynależność do grupy przedsiębiorstw, dane przedsiębiorstwo skorzystało z otrzymanych przez tę grupę pomocy, w szczególności w sytuacji, gdy – jak to ma miejsce w analizowanym przypadku – istniejące w grupie mechanizmy przenoszenia aktywów zostały użyte jedynie na niekorzyść przedsiębiorstwa a nie na jego korzyść⁽¹⁾. Komisja nie może również zakładać, że transakcję można przypisać państwu lub że była przeprowadzona z wykorzystaniem zasobów państwowych, podczas gdy została ona przeprowadzona *at arms' length* między Dexia a nabywcą i bez użycia zasobów państwowych.

(1) Zob. w szczególności wyrok z dnia 19 października 2005 r. w sprawie T-324/00, CDA Datentraeger Albrecht przeciwko Komisji, Zb. Orz. 2005 s. II-4309, pkt 93: „...należy odrzucić argumentację Komisji, według której zakres znajdującego się w art. 2 zaskarżonej decyzji nakazu odzyskania jest uzasadniony ze względu na przynależność przedsiębiorstwa joint venture i jego następców prawnych do konsorcjum, w którym istniały wewnętrzne mechanizmy przenoszenia aktywów. Bowiern ... ze stwierdzeń zawartych w zaskarżonej decyzji w jasny sposób wynika, iż w niniejszym przypadku te mechanizmy przenoszenia [aktywów] istniejące wewnątrz konsorcjum zostały użyte jedynie na niekorzyść tego przedsiębiorstwa a nie na jego korzyść. Nie można zatem twierdzić, że – w wyniku przynależności do tego konsorcjum – przedsiębiorstwo joint venture rzeczywiście skorzystało z pomocy, której nie było beneficjentem”.

- (63) W każdym razie Dexia SA podkreśla, że nabycie Dexia BIL po cenie rynkowej jest wystarczającym faktem świadczącym o braku możliwości ewentualnego przeniesienia wcześniejszej pomocy państwa otrzymanej przez grupę Dexia zarówno na nabywcę jak i na sprzedawaną spółkę Dexia BIL. ⁽¹⁾
- (64) Sprzedaż Dexia BIL nie może zawierać nowych pomocy, ponieważ nabycie przez państwo luksemburskie odbywa się bez wnoszenia nowego kapitału do Dexia BIL przez państwo luksemburskie. W tym względzie Dexia SA podkreśla, że w sytuacji braku dodatkowych pomocy sprzedaż Dexia BIL nie zakłóca konkurencji, a więc nie jest konieczne zastosowanie dodatkowych środków w celu ograniczenia zakłócenia konkurencji. W każdym razie ograniczenie wielkości Dexia BIL w związku z wykluczeniem niektórych rodzajów działalności ze sprzedaży jest wystarczająco znaczące, by nie było konieczne zastosowanie dodatkowych środków.
- 5. UWAGI LUKSEMBURGA**
- (65) Luksemburg uważa, że sprzedaż Dexia BIL stanowi rozwiązanie w prywatnym sektorze rynku i nie zawiera jakichkolwiek elementów pomocy państwa.
- (66) Luksemburg zauważa, że plan sprzedaży Dexia BIL został oficjalnie ogłoszony w dniu 6 października 2011 r., tj. przed datą ogłoszenia dodatkowych gwarancji dla kolejnego refinansowania przyznanych przez zainteresowane państwa członkowskie) dla Dexia SA i DCL.
- (67) Luksemburg podkreśla, że Dexia BIL jest jednym z dużych banków posiadającym sieć oddziałów w Luksemburgu i jest ważnym podmiotem lokalnej gospodarki zarówno jako bank depozytowy dla rezydentów osób fizycznych i przedsiębiorstw jak i bank udzielający kredytów konsumenckich, hipotecznych i gospodarczych. Dexia BIL odgrywa systemową rolę w luksemburskiej gospodarce ⁽²⁾ i niepowodzenie tego banku (a nawet tylko niepewność co do jego losu) mogłoby mieć nadzwyczaj poważne skutki dla stabilności systemu finansowego Luksemburga i luksemburskiej gospodarki w ogóle, a skutki te mogłyby również być odczuwane w państwach sąsiadujących.
- (68) Zdaniem władz luksemburskich nie ma żadnej korzyści dla spółki Dexia SA ani dla spółki Dexia BIL wynikającej z przejścia przez państwo luksemburskie 10% udziałów w Dexia BIL, ponieważ przejście miało miejsce na warunkach rynkowych, a zapłacona cena i warunki były takie same jak dla Precision Capital.
- (69) Luksemburg zauważa również, że Dexia SA planowała sprzedaż Dexia BIL od długiego czasu i kontaktowała się w tym celu z różnymi operatorami w latach 2009 – 2011, w szczególności z [...]. Prowadzone rozmowy były w różnym stopniu zaawansowane, ale żaden z tych operatorów nie wyraził zainteresowania zakupem Dexia BIL. Władze luksemburskie przyznają, że procedura sprzedaży nie była formalną procedurą przetargową, ale zauważają, że jest mało prawdopodobne, aby formalna procedura przetargowa przyniosła inny skutek. Taki przetarg nie mógłby być zorganizowany w tak krótkim terminie, wynikającym z szybkiego pomniejszenia się depozytów Dexia BIL pod koniec września 2011 r. w związku z pogłoskami o trudnościach grupy Dexia i obniżeniem notowań Dexia SA przez agencję ratingową Moody's w dniu 3 października 2011 r., które pojawiły się obok pogłosek wokół europejskiego systemu bankowego, kryzysu związanego z długiem państwowym i trudnościami w strefie euro. Ta nagła sytuacja doprowadziła do ogłoszenia planowanej sprzedaży Dexia BIL i do rozpoczęcia negocjacji z Precision Capital w dniu 6 października 2011 r. Między tą datą a rozpoczęciem negocjacji na zasadzie wyłączności ⁽³⁾ żadna inna strona nie wyraziła zainteresowania ani nie złożyła poważnej oferty mimo [...] wyrażenia zainteresowania innych potencjalnych inwestorów ⁽⁴⁾.
- (70) Zdaniem władz luksemburskich nieformalny przetarg zorganizowany w skróconym terminie i według specjalnej procedury, narzuconej przez okoliczności, może być uznany za procedurę prowadzoną w sposób otwarty, przejrzysty i oparty na zasadzie niedyskryminacji, zapewniającą ustalenie ceny na poziomie rynkowym. Władze luksemburskie zauważają również, że z oceny godziwości ceny z dnia 10 grudnia 2011 r. i jej aktualizacji na dzień 30 maja 2012 r. wynika, że cena jest godziwa w aktualnej sytuacji na rynku oraz że Komisja już wcześniej przyznała, że wycena przedsiębiorstwa może być uznana za zgodną z ceną rynkową na podstawie oceny godziwości ceny dokonanej przez niezależnego biegłego.
- (71) Od końca 2008 r. Dexia BIL była stałym dostawcą netto środków pieniężnych dla innych spółek grupy Dexia. Odnosnie do nowej tymczasowej gwarancji, tymczasowo zatwierdzonej przez Komisję w dniu 21 grudnia 2011 r., należy stwierdzić, że Dexia BIL nie jest spółką, której udzielono gwarancji i nie korzysta z tej tymczasowej gwarancji.
- (72) Ponadto władze luksemburskie zauważają, że po sprzedaży Dexia BIL będzie miała silną pozycję pod względem płynności, skoncentruje się na działalności banku detalicznego i bankowości prywatnej i nie będzie już powiązana z pozostałą częścią grupy Dexia w związku z wyodrębnieniem portfela „legacy” oraz Dexia LDG i sprzedażą udziałów w RBCD i DAM. Również MoU jest oparte na braku finansowania przez Dexia BIL spółki Dexia SA lub innych spółek pozostałej części grupy po sprzedaży.

⁽¹⁾ Zob. w szczególności wyrok z dnia 20 września 2001 r. w sprawie C-390/98, *Banks*, Rec. 2001 s. I-6117, pkt 78: „Jeżeli przedsiębiorstwo, które skorzystało z pomocy państwa, zostało sprzedane po cenie rynkowej, to cena sprzedaży odzwierciedla konsekwencje wcześniejszej pomocy, a beneficjentem pomocy pozostaje sprzedający to przedsiębiorstwo. W takim przypadku sprzedający musi w pierwszej kolejności przywrócić sytuację wcześniejszą przez zwrot pomocy”.

⁽²⁾ BIL, posiadający niemal 40 oddziałów w Wielkim Księstwie Luksemburga, zajmuje trzecią pozycję na rynku luksemburskim i posiada około [5 – 15] % depozytów, [5 – 15] % pożyczek i około [5 – 15] % aktywów zarządzanych w sektorze bankowości prywatnej.

⁽³⁾ Zarząd zatwierdził negocjacje na zasadzie wyłączności z Precision w dniach 9 i 10 października 2011 r., a formalnie wyłączność została przyznana dopiero w dniu 23 października 2011 r. przez podpisanie *Listu intencyjnego*.

⁽⁴⁾ [...].

- (73) Luksemburg wnosi również o zwolnienie Dexia BIL z warunków i obowiązków określonych w decyzji z dnia 26 lutego 2010 r. oraz w nowym planie restrukturyzacyjnym lub planie uporządkowanej likwidacji spółki Dexia, jaki miał być opracowany w ramach decyzji z dnia 21 grudnia 2011 r. Objęcie planem restrukturyzacyjnym zatwierdzonym decyzją z dnia 26 lutego 2010 r. i warunkami i zobowiązaniami przewidzianymi w tym planie jest związane z przynależnością Dexia BIL do grupy Dexia, która jest wskazywana jako jedyny beneficjent przyznanych pomocy we wspomnianych decyzjach. Kwestia ta pojawia się zresztą w większości zobowiązań planu restrukturyzacyjnego dla Dexia, które mają zastosowanie do grupy Dexia lub do spółki Dexia SA i dotyczą Dexia BIL tylko w zakresie, w jakim jest ona spółką zależną grupy i stanowi jeden podmiot gospodarczy z Dexia SA. W każdym razie sprzedaż Dexia BIL nie zawiera jakiegokolwiek elementu pomocy państwa i jest dokonywana za cenę rynkową.
- (74) W swoich uwagach odnośnie do decyzji o wszczęciu postępowania Luksemburg potwierdza, że klauzula 3.3.5 nie została powtórzona w ostatecznych umowach sprzedaży akcji, które zastąpiły MoU i że obawy te są nieuzasadnione.
- (75) Władze luksemburskie potwierdzają również, że zakres oceny godziwości ceny obejmuje dokładnie zakres sprzedanej działalności. Ponadto mechanizm korekty w stosunku do poziomu 9% współczynnika kapitału podstawowego Tier 1 zgodnie z pakietem Bazylea III pozwala zapewnić, że wartość rodzajów działalności wyłączonych z transakcji (motyw (36)) nie ma ani pozytywnych ani negatywnych skutków finansowych dla nabywcy. Władze luksemburskie odsyłają również do oceny godziwości ceny zaktualizowanej [pod koniec] maja 2012 r., która zawiera takie same wnioski. Cena sprzedaży Dexia BIL może być zatem uznana za cenę rynkową, co wyklucza jakiegokolwiek przeniesienie pomocy w tym względzie.
- (76) Wreszcie władze luksemburskie podzielają uwagi przedstawione przez Dexia SA (pkt 4 powyżej).
- Uwagi władz luksemburskich dotyczące uwag zainteresowanych osób trzecich*
- (77) Władze luksemburskie uważają, że twierdzenia zawarte w uwagach A opierają się na rozproszonych danych i nie są przedmiotem pełnej analizy sytuacji. W szczególności nie uwzględniono dokładnych warunków transakcji. W tym zakresie władze luksemburskie odsyłają do poszczególnych dokumentów przekazanych Komisji przez władze luksemburskie i Dexia SA, w szczególności do oceny godziwości ceny dokonanej przez osobę trzecią, która stwierdza, że zapłacona cena jest ceną godziwą, zważywszy na warunki transakcji. Wynika to z oceny osoby trzeciej z dnia 10 grudnia 2011 r. i zostało potwierdzone w dniu 30 maja 2012 r. przez tę samą kancelarię, tj. [...].
- (78) Ponadto z dokumentów posiadanych przez Komisję jasno wynika, że państwo luksemburskie nie oferowało ani nie udzieliło nabywcy gwarancji.
- (79) Władze luksemburskie stwierdzają więc, że uwagi A zdają się być oparte na niekompletnych informacjach i zawierają błędne twierdzenia, a ponadto nie zawierają elementów dowodowych, w związku z czym proszą one Komisję o nieuwzględnianie tych uwag w swojej ostatecznej decyzji, a co najmniej o odniesienie się do wyjaśnień władz luksemburskich i Dexia SA składanych w korespondencji z Komisją, która to korespondencja zawiera obszernie odpowiedzi i pozwala oddalić przedstawioną krytykę.
- (80) Władze luksemburskie stwierdzają, że uwagi B opierają się na korespondencji między tą stroną a dyrekcją Dexia SA i Dexia BIL oraz korespondencji z organem nadzoru, jaka była prowadzona od 2005 r. do końca 2011 r. i nie mają bezpośredniego związku ze sprzedażą Dexia BIL. Uwagi dotyczą różnych wniosków i krytyki skierowanej do Dexia SA w odniesieniu do nieuwzględnienia niektórych kwestii dotyczących wydarzeń, jakie miały miejsce na długo przed sprzedażą Dexia BIL, która to spółka jest jedyną spółką stanowiącą przedmiot decyzji w sprawie sprzedaży Dexia BIL. Władze luksemburskie proszą więc Komisję o oddalenie tych dokumentów ze względu na brak związku z przedmiotem.
- (81) Władze luksemburskie zauważają, że Dexia SA dochodzi do wniosku (zob. pkt 4 powyżej), że transakcja sprzedaży Dexia BIL jest przeprowadzana za cenę rynkową bez elementów pomocy. Ponieważ wniosek ten jest zgodny z wnioskami władz luksemburskich, nie ma konieczności przedstawiania przez nich dodatkowych uwag.
- (82) Podsumowując, władze luksemburskie stwierdzają, że osoby trzecie nie przedstawiły żadnej uwagi, która stanowiłaby podstawę do zakwestionowania treści zgłoszenia i ich uwag. Władze luksemburskie zauważają ponadto, że żadna z przedstawionych uwag osób trzecich nie stanowi podstawy do zakwestionowania argumentu, zgodnie z którym proces sprzedaży Dexia BIL musi móc zostać uznany, zgodnie z praktyką decyzyjną Komisji, za procedurę prowadzoną w sposób otwarty, przejrzysty i oparty na zasadzie niedyskryminacji, zapewniającą ustalenie ceny transakcji na poziomie rynkowym. Władze luksemburskie utrzymują więc swoje stanowisko, że transakcja jest przeprowadzona bez elementów pomocy.

6. OCENA ISTNIENIA POMOCY

- (83) Art. 107 ust. 1 TFUE stanowi, że z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (84) Dexia BIL działa na skalę europejską, a więc w sposób oczywisty konkuruje z innymi zagranicznymi podmiotami rynkowymi. Komisja uważa więc, że potencjalna pomoc w sprzedaży Dexia BIL wpłynęłaby na wymianę handlową między państwami członkowskimi i zakłóciła lub groziła zakłóceniem konkurencji.

- (85) W decyzji z dnia 26 lutego 2010 r. Komisja stwierdziła już, że pomoc, jaką otrzymała Dexia w formie dokapitalizowania, gwarancji finansowania, ELA wraz z gwarancją państwową i wsparciem dla aktywów o obniżonej wartości (środek FSA) stanowiła pomoc państwa (przyznana przez Belgię, Luksemburg i Francję). Konieczne jest więc sprawdzenie, czy sprzedana działalność nie zachowuje korzyści z pomocy wcześniej przyznanej na rzecz Dexia.
- (86) Zgodnie z wyrokiem Trybunału z dnia 8 maja 2003 r. *Włochy i SIM 2 przeciwko Komisji* ⁽¹⁾, na którym Komisja oparła się, przyjmując decyzje dotyczące *Olympic Airlines* ⁽²⁾ i *Alitalia* ⁽³⁾, istnienie ciągłości gospodarczej między dawną spółką a nowym podmiotem stwierdza się za pomocą różnych czynników. Wśród tych czynników są m.in.: przedmiot sprzedaży, cena sprzedaży, tożsamość akcjonariuszy lub właścicieli przedsiębiorstwa przejmującego i przedsiębiorstwa przejmowanego. Powyższe zostało potwierdzone przez Sąd w wyroku z dnia 28 marca 2012 r. *Ryanair przeciwko Komisji* ⁽⁴⁾, który stanowi potwierdzenie decyzji w sprawie *Alitalia*.
- (87) W odniesieniu do przedmiotu sprzedaży należy stwierdzić, że zakres sprzedanej działalności jest ograniczony do działalności banku detalicznego i bankowości prywatnej, która nie zdaje się być przyczyną problemów grupy Dexia, które wymagałyby przyznania pomocy państwa. Komisja zauważa również, że część portfela papierów wartościowych typu „legacy” grupy posiadanej przez Dexia BIL, związana z problemami refinansowania grupy, które przyczyniły się do wystąpienia zapotrzebowania na pomoc państwa już zatwierdzoną decyzją z dnia 26 lutego 2010 r., nie wchodzi w zakres sprzedanej działalności. Z ilościowego punktu widzenia zakres sprzedanej działalności stanowi około 60% sumy bilansowej spółki Dexia BIL i [0 – 10] % sumy bilansowej grupy Dexia.
- (88) Nie ma powiązań między prywatnym nabywcą Precision Capital a obecnymi akcjonariuszami Dexia SA, co spełnia kryterium niezależności prywatnego nabywcy w stosunku do Dexia SA w podejmowaniu decyzji i strategii sprzedanej działalności Dexia BIL.
- (89) Poza tym nabycie sprzedanej działalności po cenie rynkowej pozwoliłoby zapewnić, że nabywca płaci odpowiednią kwotę za pomoc, jakiej ta część Dexia BIL mogłaby być beneficjentem jako spółka zależna grupy Dexia oraz że cena transakcji sprzedaży Dexia BIL nie zawiera elementów pomocy.
- (90) W związku z decyzją o wszczęciu postępowania Komisja otrzymała dodatkowe informacje dotyczące oceny ceny rynkowej.
- (91) Komisja zauważa, że sprzedaż Dexia BIL została poddana pierwszej ocenie godziwości ceny przez osobę trzecią w dniu 10 grudnia 2011 r., która następnie została zaktualizowana na dzień 30 maja 2012 r. Oceny te przeprowadzono trzema różnymi metodami: (i) metodą aktualizacji „cash flows to equity” na podstawie wolnych przepływów środków pieniężnych dla właścicieli kapitału własnego z zastrzeżeniem osiągnięcia przepisowych wskaźników kapitału podstawowego Core Tier 1; (ii) metodą „price to book ratio” (wskaźnik ceny do wartości księgowej) na podstawie nadwyżki rentowności w stosunku do kosztu kapitału; (iii) metodą opartą na wskaźnikach porównywalnych spółek giełdowych. Pierwsza ocena godziwości ceny dokonana przez osobę trzecią w dniu 10 grudnia 2011 r. stwierdza, że wartość ceny zawiera się w przedziale od [600 – 700] do [800 – 900] mln EUR. Aktualizacja tej oceny dokonana na dzień 30 maja 2012 r. potwierdza, że wycena ta dokładnie uwzględniła zakres sprzedanej działalności i przedstawia takie same wnioski, tj. że godziwa cena zawiera się w przedziale od [600 – 700] do [800 – 900] mln EUR. Komisja dokonała weryfikacji tych ocen godziwości ceny. Komisja stwierdza, że oceny te opierają się na standardowych metodach stosowanych powszechnie w tej dziedzinie i uwzględniają dokładne warunki i zakres transakcji.
- (92) Cena transakcji, wynosząca 730 mln EUR, mieści się w przedziale określonym w ocenach godziwości ceny. Nie ma więc wskazań do twierdzeń, że zapłacona cena jest niższa lub wyższa od ceny rynkowej. Dlatego też cenę sprzedaży Dexia BIL można uznać za cenę rynkową, co wyklucza również wszelkie przeniesienie wraz ze sprzedażą ewentualnych pomocy wcześniej przyznanych dla Dexia.
- (93) Niektóre rodzaje działalności Dexia BIL są wykluczone z zakresu sprzedaży (motyw (36)). Te rodzaje działalności będą przeniesione do Dexia SA przed dokonaniem ostatecznej transakcji z klauzulą odzyskania przychodu netto ze sprzedaży przez Dexia BIL. Komisja zauważa, że dodatkowe informacje otrzymane w związku ze wszczęciem postępowania potwierdzają, że wycena rodzajów działalności wykluczonych z transakcji nie jest uwzględniana przy ustalaniu ceny rynkowej. Cena sprzedaży opiera się na współczynniku kapitału podstawowego Tier 1 zgodnym z pakietem Bazylea III i wynoszącym dokładnie 9% w momencie sprzedaży. W przypadku różnicy między tym poziomem a poziomem kapitału w momencie sprzedaży klauzula korygująca gwarantuje zwrot nadwyżki przez kupujących lub przez sprzedającego lub korektę ceny sprzedaży. Wycena udziałów lub aktywów wykluczonych z transakcji nie wchodzi więc w zakres ustalania ceny rynkowej. Ta klauzula korygująca również została uwzględniona przy ustalaniu godziwej ceny.
- (94) W swojej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja zauważyła, że państwo luksemburskie uczestniczy w sprzedaży Dexia BIL jako nabywca 10% udziałów na takich samych warunkach, jak Precision Capital. Jest

⁽¹⁾ C-328/99 i C-399/00, Rec. 2003 s. I-4035.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 17 września 2008 r., Pomoc państwa N 321/2008, N 322/2008 i N 323/2008 – Grecja – Sprzedaż niektórych aktywów Olympic Airlines/Olympic Airways Services, Dz.U. C 18 z 23.1.2010. Wyrok Trybunału w sprawie *Olympic Airlines przeciwko Komisji* T-415/05, T-416/05 i T-423/05 pkt 135

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 12 listopada 2008 r., Pomoc państwa N 510/2008. Sprzedaż aktywów przedsiębiorstwa lotniczego Alitalia, Dz.U. C 46 z 25.2.2009, s. 6.

⁽⁴⁾ Wyrok Trybunału w sprawie *Ryanair przeciwko Komisji* T-123/09, pkt 155 i 156

więc oczywiste, że udział Luksemburga wiąże się z użyciem zasobów państwowych. Zważywszy ponadto że Luksemburg uczestniczy w transakcji na tych samych warunkach, jak Precision Capital, Komisja uważa, że a priori Luksemburg działa jako inwestor prywatny, co wyklucza istnienie pomocy w udziale Luksemburga na poziomie 10%.

- (95) W swojej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja zauważyła również, że Precision Capital i państwo luksemburskie zamierzają usunąć klauzulę 3.3.5. Komisja zauważyła, że na mocy tej klauzuli Dexia SA zobowiązała się do uzyskania wstecznie gwarancji państwa na rzecz nabywcy Dexia BIL. Ewentualne zastosowanie tej klauzuli stanowiłoby skorzystanie z zasobów państwowych w formie gwarancji. Ponadto samo istnienie tej klauzuli byłoby przyznaniem korzyści nabywcy spółki Dexia BIL. W następstwie decyzji o wszczęciu postępowania Komisja otrzymała dodatkowe informacje, potwierdzające, że klauzula 3.3.5 nie została powtórzona w ostatecznych umowach sprzedaży akcji, które zastąpiły MoU. Komisja stwierdza więc, że zważywszy na odstępnie od tej klauzuli, która nie została wdrożona, nie istnieją elementy pomocy w tym zakresie.

7. WNIOSKI

- (96) Na podstawie powyższego Komisja stwierdza, że środek polegający na sprzedaży Dexia BIL nie stanowi pomocy

państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. W szczególności nie stanowi on nowej pomocy na rzecz Dexia SA ani na rzecz Dexia BIL.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środek polegający na sprzedaży Dexia BIL nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W związku z powyższym wdrożenie tego środka jest dozwolone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Wielkiego Księstwa Luksemburga.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

